

دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

عنوان :

جزوه درس آزمایشگاه پایگاه داده ها

تهیه و تنظیم :

مهندس محمد فرجی مهماندار

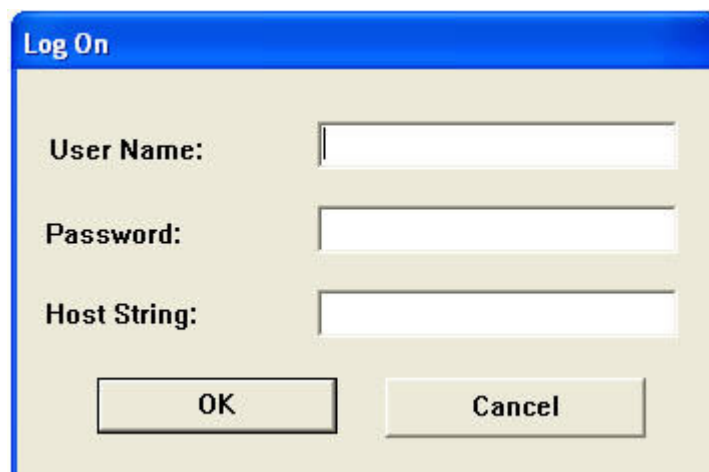
فهرست

فصل اول : مقدمه ای بر زبان SQL	۱
فصل دوم : اجرای پرس و جوهای استاندارد با جایگذاری متغیر ها	۱۶
فصل سوم : توابع	۱۹
فصل چهارم : توابع گروه (Group Functions)	۳۳
فصل پنجم : استخراج داده ها از بیش از یک جدول.....	۳۷
فصل ششم : پرس جوهای فرعی (Subqueries) یا تو در تو	۴۱
فصل هفتم : مبانی طراحی یک بانک اطلاعاتی رابطه ای	۴۹
فصل هشتم : زبان کار با داده ها	۵۷
فصل نهم : کاربران اوراکلی ومسئله امنیت داده ها	۶۴

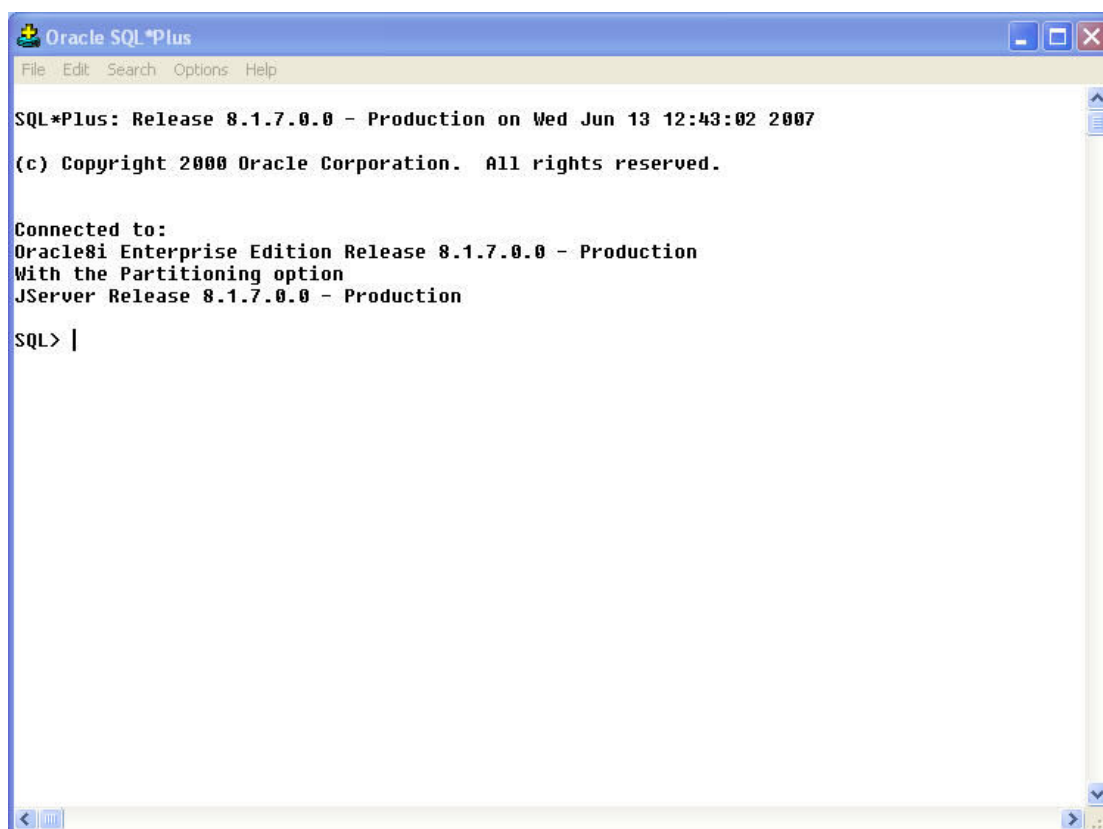
فصل اول : مقدمه ای بر زبان SQL

نحوه ورود به محیط SQL*plus :

SQL*plus یکی از محصولات شرکت اوراکل است این برنامه محیطی رافراهم می سازد که در آن می توان دستورات SQL را بطور مستقیم و یا بر روی فایل ، نوشته و سپس اجرا نمود. برای ورود به آن در محیط ویندوز ، باید ابتدا بر روی نشانه (Icon) SQL*Plus کلیک نمایید. در این حالت نام کاربر ، کلمه رمز و نام بانک اطلاعاتی درخواست می گردد که باید آنها را به دقت مشخص کنید.

پس از درج صحیح اطلاعات فوق اعلان (Prompt) SQL > ظاهر می گردد در مقابل این اعلان ، میتوان تمامی فرامین SQL را اجرا نمود.

نحوه اصلاح عبارتهای SQL با استفاده از فرامین SQL*Plus:

- (۱) اگر پیش از تمام یک فرمان کلید Return را فشار دهید خط بعدی بایک شماره خط بعنوان اعلان ، ظاهر خواهد شد.
 - (۲) علامت (Srmicolon) نشانه پایان یک دستورات.
 - (۳) یک فرمان SQL بهنگام درج در بافر SQL قرار می گیرد و تا درج فرمان بعدی در آن باقی می ماند.
 - (۴) با استفاده از دستورات ویرایشی در محیط SQL*Plus می توان تغییرات لازم را بر روی عبارت موجود در بافر SQL اعمال نمود
- این دستورات ویرایشی عبارتند از :

نام فرمان	علامت اختصار	هدف فرمان
APPEND text	A text	متنی را به انتهای خط جاری ، اضافه میکند
CHANGE	c/old/new	متن موجود را بامتن جدید جایگزین می کند
CHANGE	c/text	متن موجود را از خط جاری ، حذف می کند
GLEAR BUFFER	CL BUFF	همه خطوط موجود در بافر SQL را حذف می کند
DEL		خط جاری را حذف میکند
INPUT	I	تعداد نامشخصی از خطوط را درج می کند
INPUT	I text	خطی حاوی متن مورد نظر را درج می کند
LIST	L	لیست همه خطوط موجود در بافر SQL را نشان می دهد
LIST	Ln	خط n ام از بافر SQL را نشان می دهد
LIST	L M,n	محدوده ای از خطوط موجود در بافر SQL (n تا m) را نشان میدهد
RUN	R یا /	فرمان موجود را بافر SQL را نشان داده و اجرا میکند
n	N	خط شماره n از دستور موجود در بافر SQL را فعال می سازد.

فرامین SQL*Plus :

این فرامین باید در مقابل اعلان SQL درج شوند و عبارتند از :

فرمان	شرح
SAVE filename	محتویات بافر SQL را در یک فایل ذخیره میکند
GET filename	محتویات یک فایل را در بافر SQL قرار می دهد
START filename	دستورات موجود در یک فایل را اجرا می کند
@filename	دستورات موجود در یک فایل را اجرا می کند
ED filename	از ویرایشگر پیش فرض (مثل notepad) برای ویرایش متن یک فایل استفاده میکند
SPOOL filename	باعث نوشته شدن تمامی دستورات و نتایج حاصله ، در یک فایل میگردد. پسوند این فایل ، بطور پیش فرض ، ist می باشد (spool بمعنی ثبت مراحل اجرای دستورات در یک فایل است
SPO[OL]OFF	باعث غیر فعال شدن حالت Spool میگردد
DESC[RIBE] tablename	ساختار جدول بانک اطلاعاتی را نشان می دهد
HELP	راهنمای سیستم را نشان میدهد
HOST command	یک فرمان سیستم عاملی را در محیط SQL*Plus اجرا می کند
CONN[ECT]userid/pa ss	باعث برقراری اتصال دیگری ، از طریق اتصال فعلی میگردد
EXIT	باعث خروج از محیط SQL*Plus میگردد
PRCPMPT text	این دستور ، معمولاً زمانی مورد استفاده قرار می گیرد که بخواهیم به هنگام اجرای یک فایل حاوی فرامین SQL متنی را بر روی صفحه نمایش نشان دهیم.

دستورات عمومی زبان SQL عبارتند از:

SELECT متداولترین دستورات است که برای بازیابی داده ها از یک بانک اطلاعاتی مورد استفاده قرار می گیرد. DELETE, UPDATE, INSERT از این دستورات، به ترتیب برای درج، اصلاح و حذف سطرها یک جدول از بانک اطلاعاتی استفاده می شود این دستورات را فرامین (Data Manipulation Language) DML می نامند.

DROP, ALTER, CREATE از این دستورات به ترتیب برای ایجاد اصلاح و حذف ساختارهای داده ای نظیر جداول (Tables)، نمایه ها (Views)، شاخص ها (Indexes) استفاده می شود این دستورات را فرامین (Data Definition Language) DDL می نامند.

REVOKE, GRANT از این دستورات برای دادن اجازه های دستیابی به ساختارهای داده ای در یک بانک اطلاعاتی و بازپس گیری آنها، استفاده میشود این دستورات را فرامین، (Data Definition Language) DDL می نامند.

قواعد نوشتن دستورات SQL :

- این فرامین می توانند در یک یا چند خط نوشته شوند.
 - به تر است هر عبارت (Clause) در یک خط جداگانه نوشته شود.
 - می توان عبارتها را با فاصله (tab) از هم نوشت .
 - بین حروف کلمه های فرمان ، نباید فاصله ای وجود داشته باشد.
 - در نوشتن فرامین SQL محدودیتی بلحاظ حروف بزرگ و کوچک وجود ندارد
 - یک دستور SQL در مقابل اعلان SQL درج شده و خطوط بعدی ، شماره گذاری می شوند آخرین مجموعه خطوط درج شده تحت یک عبارت SQL در بافر قرار می گیرند.
 - عبارت موجود در بافر به روشهای زیر قابل اجراست.
 - با قرار دادن علامت : (semicolon) در انتهای عبارت
 - با قرار دادن علامت : (semicolon) یا / (slash) در آخرین خط بافر
 - با درج کلمه R[un] در مقابل اعلان SQL
- در زیر مثالهایی از عبارتهای SQL را ملاحظه می نمایید.

```
SQL> SELECT * FROM EMP;
```

```
SQL> SELECT *
```

```
2 FROM
```

```
3 EMP
```

```
4 ;
```

```
SQL> SELECT *
```

```
2 FROM EMP;
```

بدنه یک پرس جوشامل دستوراتی است جهت انجام محاسبات ریاضی ، برخورد صحیح بامقادیرنول (null) ، تعیین اسامی مستعار (alias) برای ستونها ، بهم چسباندن (concatenate) ستونهای کاراکتری و نیز شامل فرامینی است برای مرتب کردن سطرها بازیابی شده از جدول.

عبارت **where** برای محدود کردن سطرهاى حاصل از یک پرسوجو براساس شرایط مشخص ، مورد استفاده قرار می گیرد.
دستور **SELECT** میتواند اطلاعات را از یک بانک اطلاعاتی بازیابی کرده و تمامی عملگرهای (operators) جبر رابطه ای را بر روی آنها اعمال نماید. ساده ترین شکل آن شامل عبارتهای زیر است.

- یک عبارت **SELECT** به همراه لیست ستونهایی که باید نمایش داده شوند.
- یک عبارت **From** که مشخص کننده نام جدول است .

به عنوان مثال برای نشان دادن ، شماره دپارتمان ، نام کارمند و شماره مدیر از جدول **EMP** باید دستور زیر را وارد نمایید.

```
SELECT DEPTNO, ENAME, MGR  
FROM EMP ;
```

برای نمایش همه ستونهای یک جدول باید از علامت * استفاده نمود.

علاوه بر موارد ذکر شده یک خط **SELECT** می تواند شامل عناصر زیر نیز باشد.

- عبارتهای محاسباتی
- اسامی مستعار (alias) برای ستونها
- ستونهای بهم چسبیده (concatenated)
- رشته های متنی - عددی (literal)
- توابع

عبارتهای محاسباتی :

عبارتهای محاسباتی می تواند شامل اسامی ستونها ، مقادیر عددی ثابت و عملگرهای محاسباتی باشد.

عملگر های محاسباتی	
جمع	+
تفریق	-
ضرب	*
تقسیم	/

عملگرهای * و / دارای اولویت بالاتری نسبت به + و - بوده و برای عملگرهای با اولویت یکسان نیز ، محاسبه از چپ به راست خواهند بود میتوان از پرانتزها برای تعیین اولویت اجرای محاسبات استفاده نمود.

```
SELECT ENAM, SAL*12, COMM  
FROM EMP ;
```

اسامی مستعار (alias) برای ستونها:

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

SQL*Plus بهنگام نمایش نتایج حاصل از یک پرس وجو بطور معمول عنوان ستون را بانام آن مشخص میسازد بسیاری از اوقات بهتراست که عنوان مورد نظر با کلمه گویاتری ، تغییر یابد این کار با تعیین یک نام مستعار (alias) صورت می پذیرد. درستور SELECT نام مستعار پس از نام ستون قرار می گیرد در خروجی نام مستعار بطور پیش فرض دارای حروف بزرگ خواهد بود مگر آنکه بین دو علامت گیومه (" ") قرار گیرد.

```
SELECT ENAME,SAL*12 ANNSAL, COMM  
FROM EMP;
```

ستونهای بهم چسبیده (concatenated):

از عملگر || میتوان برای الصاق ستونها ، عبارتهای محاسباتی و یا مقادیر ثابت به یکدیگر جهت ایجاد یک عبارت رشته ای ، استفاده نمود بعنوان مثال برای الصاق EMPNO, ENAME و دادن نام مستعار EMPLOYEE به حاصل ترکیب باید دستور زیر را درج نمایید.

```
SELECT EMPNO || ENAME EMPLOYEE FROM EMP;
```

رشته های متنی – عددی (LITERAL):

یک رشته متنی – عددی عبارت است از مجموعه ای از کاراکتر و یا اعداد موجود در یک دستور SELECT که مبین نام ستونی نباشد چنین رشته ای در تمامی سطرها ی حاصل از یک پرس وجو تکرار میگردد رشته های کاراکتری و تاریخ ، باید بین دو علامت کوتیشن (' ') قرار گیرند ولی رشته های عددی نیازی به کوتیشن ندارند.

```
SELECT EMPNO||'-'||ENAME EMPLOYEE ,'WORK IN DEPARTMENT',DEPTNO  
FROM EMP;
```

توابع (functions) :

هر تابع دارای تعدادی آرگومان است که در داخل پرانتز و در جلوی نام آن قرار می گیرند این آرگومانها می توانند شامل مقادیر ستونها و یا رشته های متنی- عددی (literal) باشند.

نحوه کار با مقادیر نول (NULL) :

نول یعنی خالی و ستونی که مقدار نگرفته باشد ، می گویند دارای مقدار نول است و واضح است که این مفهوم ، متمایز از مقدار صفر و یا بلانک (blenk) است. در زبان SQL مقادیر نول به روشی صحیح ، مورد پردازش قرار می گیرند اگر یک عبارت شامل ستونی باشد که دارای مقدار نول است حاصل آن عبارت نیز ، معادل نول خواهد بود مثال زیر ، گویای این مطالب است:

```
SELECT ENAME,SAL*12 + COMM ANNUAL_SAL,COMM,SAL FROM EMP ;
```

```
SQL> select ename,sal*12+comm annual_sal,comm,sal from emp;
```

ENAME	ANNUAL_SAL	COMM	SAL
SMITH			800
ALLEN	19500	300	1600
WARD	15500	500	1250
JONES			2975
MARTIN	16400	1400	1250
BLAKE			2850
CLARK			2450
SCOTT			3000
KING			5000
TURNER	18000	0	1500
ADAMS			1100
JAMES			950
FORD			3000
MILLER			1300

14 rows selected.

اگر بخواهیم ستون ANNUAL_SAL به ازای هیچیک از سطرها خالی نباشد باید مقدار نول را به یک عدد تبدیل نماییم. اینکار با استفاده از تابع NVL صورت می پذیرد. برای تبدیل مقادیر نول به صفر در عبارت فوق باید آن را بصورت زیر ، اصلاح نماییم.

```
SELECT ENAME, SAL*12 + NVL(COMM,0) ANNUAL_SAL,COMM,SAL FROM EMP;
```

ENAME	ANNUAL_SAL
SMITH	9600
ALLEN	19500
WARD	15500
JONES	35700
MARTIN	16400
BLAKE	34200
CLARK	29400
SCOTT	36000
KING	60000
TURNER	18000
ADAMS	13200
JAMES	11400
FORD	36000
MILLER	15600

14 rows selected.

تابع NVL دارای دو آرگومان است یک عبارت و یک مقدار غیر نول.

از تابع NVL بتوان برای تبدیل مقادیر نول ، تاریخ و بارشته های کاراکتری به مقادیر متناظر بانوع داده ای آنها استفاده نمود.

```
NVL(DATECOLUMN,01-JAN-88)
```

```
NVL(NUMBERCOLUMN,9)
```


ممانعت از انتخاب سطرهای تکراری با استفاده از عبارت DISTINCT :

در یک پرس وجو برای جلوگیری از نمایش سطرهای تکراری برحسب تمام ستونهایی که نمایش داده می شوند ، باید از عبارت DISTINCT در دستور SELECT استفاده نمایید . بعنوان مثال برای ممانعت از نمایش مقادیر تکراری DEPTNO بهنگام پرس وجو از جدول EMP باید دستور زیر را وارد نمایید:

```
SQL> SELECT DISTINCT DEPTNO FROM EMP ;
```

DEPTNO
10
20
30

در عبارت DISTINCT میتوان بیش از یک ستون را مشخص نمود که در این حالت عبارت DISTINCT بر روی تمامی ستونهای مربوطه ، اعمال می گردد بعنوان مثال ، برای جلوگیری از نمایش مقادیر تکراری DEPTNO و JOB باید دستور زیر را وارد نماید.

```
SELECT DISTINCT DEPTNO, JOB FROM EMP;
```

```
SQL> select distinct deptno, job from emp;
```

DEPTNO	JOB
10	CLERK
10	MANAGER
10	PRESIDENT
20	ANALYST
20	CLERK
20	MANAGER
30	CLERK
30	MANAGER
30	SALESMAN

9 rows selected.

SQL> Power By www.wbs.ir

فهرست مذکور ، ترکیبات مختلف شغلها و شماره دپارتمانها را نشان می دهد.

عبارت ORDER BY :

بطور معمول ، نمایش سطرها در یک پرس وجو دارای ترتیب مشخصی نیست . از عبارت ORDER BY می توان برای مرتب کردن سطرهای حاصل از یک پرس وجو استفاده نمود. این عبارت ، همیشه در انتهای دستور SELECT قرار می گیرد بعنوان مثال برای مرتب کردن نتایج پرس وجو برحسب ENAME باید دستور زیر را وارد کنید.

```
SELECT ENAME, JOB, SAL*12, DEPTNO FROM EMP
ORDER BY ENAME;
```

بطور پیش فرض ، اطلاعات ، بصورت صعودی مرتب می شوند که در این حالت نخست اعداد ، و سپس تاریخ ، و بدنبال آن رشته های کاراکتری ، نمایش داده می شوند برای تبدیل حالت صعودی به نزولی ، باید بعد از نام ستون در عبارت ORDER BY کلمه DESC را یکبار ببریم در مثال زیر ، اطلاعات برحسب ستون HIREDATE (تاریخ استخدام) بطور نزولی مرتب شده اند.

```
SELECT ENAME, JOB , HIREDATE
FROM EMP ORDER BY HIREDATE DESC;
```

می توان از عبارت ORDER BY بایش از یک ستون استفاده نمود. ستونها باویرگول () , از هم جدایی شوند در این حالت سطرهایی که ستون اول ORDER BY در آنها یکسان باشد بر حسب ستون دوم به بعد ، مرتب می گردند در مثال زیر اطلاعات ، بترتیب بر حسب ستونهای DEPTNO و SAL بصورت نزولی مرتب شده اند.

```
SELECT DEPTNO, JOB, ENAME, SAL
FROM EMP
ORDER BY DEPTNO DESC , SAL DESC;
```

```
SQL> select deptno,job,ename,sal
2 from emp
3 order by deptno desc,sal desc;
```

DEPTNO	JOB	ENAME	SAL
30	MANAGER	BLAKE	2850
30	SALESMAN	ALLEN	1600
30	SALESMAN	TURNER	1500
30	SALESMAN	WARD	1250
30	SALESMAN	MARTIN	1250
30	CLERK	JAMES	950
20	ANALYST	SCOTT	3000
20	ANALYST	FORD	3000
20	MANAGER	JONES	2975
20	CLERK	ADAMS	1100
20	CLERK	SMITH	800
10	PRESIDENT	KING	5000
10	MANAGER	CLARK	2450
10	CLERK	MILLER	1300

14 rows selected.

SQL> power by www.wbs.ir|

برای مرتب کردن بر حسب یک یا چند ستون ، نیازی به انتخاب آنها در عبارت SELECT نیست.

عبارت WHERE :

برای محدود کردن نتایج حاصل از یک پرس وجو از این عبارت ، به همراه درج شرایط مورد نظر ، استفاده می شود در صورت استفاده از آن ، شکل دستور چنین خواهد بود.

```
SELECT columns
```

```
FROM table
```

```
WHERE certain conditions are met
```

در جلوی عبارت WHERE از هر یک از سه عنصر زیر می توان استفاده نمود.

(۱) نام یک ستون

(۲) یک عملگر مقایسه ای

(۳) نام یک ستون ، یک مقدار ثابت و یا لیستی از مقادیر

عملگر های مقایسه ای بر دو قسمند : منطقی (Logical) و SQL

عملگر های منطقی:

عملگر های منطقی	
-	مساوی با
>	بزرگتر از
>=	بزرگتر یا مساوی
<	کوچکتر از
<=	کوچکتر یا مساوی

رشته های کاراکتری و تاریخ ، در عبارت WHERE ، باید بین دو علامت کوتیشن قرار گیرند بعنوان مثال ، برای نمایش نام ، شماره کارمندی و شماره دپارتمان تمام کسانی که شغل آنها منشی گیری (CLERK) است باید دستور زیر را درج نماییم:

```
SELECT ENAME , EMPNO, DEPTNO
FROM EMP
WHERE JOB= 'CLERK' ;
```

در مثال دیگر ، برای نمایش نام و شماره دپارتمانی که شماره دپارتمان آنها بزرگتر از ۲۰ است باید دستور زیر را درج نماییم:

```
SELECT DNAME, DEPTNO
FROM DEPT
WHERE DEPTNO>20 ;
```

DNAME	DEPTNO
SALES	30
OPERATIONS	40

می توان در هر سطر از جدول ، ستونی را با ستون دیگر ، مقایسه نمود . بعنوان مثال برای نمایش کارمندانی که میزان حق ماموریتشان (commission) بیشتر از میزان حقوق آنهاست ، باید دستور زیر را درج نماییم.

```
SELECT ENAME , SAL, COMM
FROM EMP
WHERE COMM> SAL ;
```

ENAME	SAL	COMM
MARTIN	1250	1400

عملگر های SQL :

چهار نوع عملگر SQL وجود دارد که باهمه انواع داده ای کار می کنند این عملگر ها عبارتند از:

عملگر های SQL	
BETWEEN	وجود بین دو مقدار مشخص
IN	معادل هر یک از مقادیر لیست مشخص شده
LIKE	منطبق بایک الگوی کاراکتری
IS NULL	آیا معادل مقدار نول است؟

عملگر BETWEEN :

عملگر BETWEEN وجود مقادیر بین دو محدوده را تست می کند فرض کنید بخواهیم کارمندانی را که حقوق آنها بین ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ است ، نشان دهیم برای اینکار باید دستور زیر را وارد نماییم:

```
SELECT ENAME , SAL FROM EMP
WHERE SAL BETWEEN 1000 AND 2000;
```

توجه داشته باشید که دو عدد مشخص شده فوق نیز جزء محدوده بوده و عدداول باید همیشه کوچکتر از عدد دوم باشد.

عملگر IN :

عملگر IN وجود مقادیر معادل بایک لیست مشخص شده را بررسی می کند بعنوان مثال برای نمایش همه کارمندانی که دارای شماره MGR مشخصی باشند باید دستور زیر را وارد نمایید.

```
SELECT EMPNO , ENAME , SAL , MGR
FROM EMP
WHERE MGR IN (7902,7566, 7788 );
```

```
SQL> select empno,ename,sal,mgr
2 from emp
3 where mgr in(7902,7566,7788);
```

EMPNO	ENAME	SAL	MGR
7369	SMITH	800	7902
7788	SCOTT	3000	7566
7876	ADAMS	1100	7788
7902	FORD	3000	7566

```
SQL> |
```

در صورت استفاده از کاراکتر یا تاریخ در لیست فوق ، باید آنها را بین دو کوتیشن قرار دهیم.

عملگر LIKE :

گاهی اوقات ممکن است مقدار واقعی مورد جستجو را ندانیم. با استفاده از این عملگر، میتوان سطرهایی را که دارای ستونهای مشابه بایک الگوی کاراکتری مشخص هستند بدست آورد ، این الگوی کاراکتری می تواند شامل هریک از دو نماد % یا _ (underscore) باشد. نماد اول بجای رشته ای است به طول صفر کاراکتر یا بیشتر ، و نماد دوم نیز دقیقاً بجای یک کاراکتر قرار می گیرد.

مثال (۱) برای نمایش اسمی کارمندانی که نامشان با حرف S شروع میشود باید دستور زیر را بکار ببریم:

```
SELECT ENAME FROM EMP
WHERE ENAME LIKE 'S%' ;
```

مثال (۲) برای نمایش اسمی کارمندانی که نامشان دقیقاً چهار کاراکتری است باید دستور زیر را بکار ببریم:

```
SELECT ENAME FROM EMP
WHERE ENAME LIKE '____' ;
```

عملگر IS NULL :

عملگر IS NULL وجود مقدار نول را تست می کند . بعنوان مثال برای نمایش کارمندانی که دارای مدیر نیستند (یعنی فیلد MGR آنها خالی است) باید دستور زیر را وارد نماییم :

```
SELECT ENAME , MGR
FROM EMP
WHERE MGR IS NULL ;
```

منفی کردن عبارتها:

از عملگرهای زیر برای انجام تست در حالت نفی استفاده می گردد.

عملگرهای SQL برای تست حالت نفی ، عبارتند از :

عملگرهای نفی SQL	
عدم وجود بین دو مقدار مشخص	NOT BETWEEN
عدم وجود در لیست مشخص شده	NOT IN
عدم انطباق بایک الگوی کاراکتری	NOT LIKE
آیا دارای مقدار نول نیست.	IS NOT NULL

مثال (۱) برای نمایش کارمندانی که میزان حقوقشان در یک محدوده معین نباشد باید دستور زیر را درج نماییم:

```
SELECT ENAME, SAL FROM EMP
WHERE SAL NOT BETWEEN 1000 AND 2000 ;
```

ENAME	SAL
SMITH	800
JONES	2975
BLAKE	2850
CLARK	2450
SCOTT	3000
KING	5000
JAMES	950
FORD	3000

8 rows selected.

مثال (۲) برای نمایش آن دسته از کارمندانی که شغل آنها ، با حرف M شروع نمی شود باید عبارت زیر را وارد نماییم:

```
SELECT ENAME , JOB FROM EMP
WHERE JOB NOT LIKE 'M%' ;
```

مثال (۳) برای نمایش کارمندانی که دارای مدیر هستند (فیلد MGR آنها ، خالی نیست) باید دستور زیر را وارد نماییم.

```
SELECT ENAME, MGR
FROM EMP
WHERE MGR IS NOT NULL ;
```

پرس وجوی داده ها بایش ازیک شرط :

میتوان از عملگر های AND (اشتراک) و OR (اجتماع) برای ایجاد عبارتهای منطقی ترکیبی استفاده نمود . حاصل اشتراک (AND) دوعبارت ، وقتی درست (true) است که هر دوعبارت ، درست (true) باشند. نیز حاصل اجتماع (OR) دوعبارت ، وقتی نادرست (false) است که هر دوعبارت نادرست (false) باشند.

مثال (I) می خواهیم کارمندانی را که هم منشی بوده و هم حقوقشان بین ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ است نشان دهیم:

```
SELECT EMPNO , ENAME, JOB, SAL
FROM EMP
WHERE SAL BETWEEN 1000 AND 2000
AND JOB='CLERK' ;
```

مثال (۲) برای نمایش کارمندانی که منشی بوده و یا میزان حقوقشان بین ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ است باید عبارت زیر را درج نماییم:

```
SELECT ENPNO , ENAME , JOP , SAL
FROM EMP
WHERE SAL BETWEEN 1000 AND 2000
OR JOB = 'CLERK' ;
```

از آنجائیکه اولویت عملگر AND ، بیشتر از OR است بنابراین مثال زیر همه مدیرانی را که حقوقشان بیشتر از 1500 دلار است و نیز تمامی کارمندانی را که شغل آنها ، فروشنده است ، نشان می دهد :

```
SELECT ENPNO , ENAME , JOB , SAL , DEPTNO
FROM EMP
WHERE SAL >1500
AND JOB = 'MANAGER'
OR JOB = 'SALESMAN' ;
```

اگر بخواهیم همه مدیران و فروشندهانی را که حقوقشان بیشتر از 1500 دلار است نشان دهیم ، باید دستور زیر را درج نماییم :

```
SELECT EMPNO , ENAME , JOB , SAL , DEPTNO
FROM EMP
WHERE SAL >1500
AND ( JOB = MANAGER OR JOB = SALESMAN) ;
```

اولویت عملگر ها :

عملگر های موجود در یک عبارت ، بر حسب اولویتشان اجرایی شوند عملگر هایی که دارای اولویت یکسان باشند ، از چپ به راست اجرا می گردند ترتیب اولویت عملگر ها از بالا به پایین ، چنین است :

(۱) تمام عملگر های SQL و مقایسه ای دارای اولویت یکسانند.

=,!=,<,>,<=,>=, BETWEEN ... AND ,IN , LIKE, IS NULL

(۲) NOT (برای نفی کردن یک عبارت منطقی

AND (۳

OR (۴

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

هرگاه در اولویت عملگر ها دچار تردید شدید می توانید از پرانتزها استفاده نمایید که در این حالت برگویایی عبارت افزوده خواهد شد بعنوان مثال برای نشان دادن تمامی مدیران دپارتمانها ، به همراه همه افراد منشی موجود در دپارتمان شماره 10 باید از دستور زیر استفاده نماییم.

SELECT *

FROM EMP

WHERE JOB = 'MANAGER' OR (JOB='CLERK' AND DEPTNO =10)

الته در عبارت فوق ، نیازی به استفاده از پرانتز نیست زیرا اولویت عملگر AND ، بالاتر از OR است ولی همانگونه که ملاحظه می گردد استفاده از آن ، برگویایی عبارت ، کاملاً افزوده است.

فصل دوم : اجرای پرس وجوهای استاندارد باجایگذاری متغیرها

متغیرهای جایگزین (Substitution variables) :

در دستور SELECT می توان از متغیرهای جایگزین ، برای نمایش مقداری که باید بهنگام اجرا فراهم آید ، استفاده نمود.
چنین متغیری دارای پیشوند & می باشد در مثال زیر بهنگام اجرای دستور ، شماره دپارتمان از کاربر درخواست می گردد.

```
SELECT EMPNO , ENAME , SAL
FROM EMP
WHERE DEPTNO = &DEPARTMENT_NUMBER;
Enter value for department_number :10
```

```
SQL> select empno,ename,sal
2 from emp
3 where deptno=&department_number;
Enter value for department_number: 10
old 3: where deptno=&department_number
new 3: where deptno=10
```

EMPNO	ENAME	SAL
7782	CLARK	2450
7839	KING	5000
7934	MILLER	1300

SQL>

در مثال فوق ، بهنگام اجرا ، از شرط WHERE DEPTNO=10 استفاده خواهد شد در صورت استفاده از یک علامت & به ازای
هر بار اجرای دستور ، مقدار متغیر ، از کاربر درخواست می گردد.

مقادیر کاراکتری و تاریخ ، باید بین دو علامت کوتیشن قرار گیرند. اگر بخواهیم از درج کوتیشن ، در زمان اجرا ،
صرف نظر کنیم ، باید خود متغیر را بین دو کوتیشن قرار دهیم . مثال زیر گویای این مطلب است :

```
SELECT ENAME, DEPTNO , SAL*12
FROM EMP
WHERE JOB = & JOB_TITLE;
Enter value for job_title :MANAGER
```

در مثال زیر ، از کاربر درخواست می گردد که بهنگام اجرا ، یک عبارت محاسباتی را وارد نماید.

```
SELECT DEPTNO , & ARITHMETIC_EXPRESSION
FROM EMP ;
Enter value for & arithmetic expression: sal/12
```

اگر متغیری دارای پیشوند && باشد در این حالت SQL*Plus فقط یکبار مقدار آن را از کاربر درخواست می کند چنین متغیری
در سطح سیستم تعریف شده و مقدار آن به ازای هر بار اجرای دستور SQL مجددا مورد استفاده قرار می گیرد.

```
SELECT ENAME , DEPTNO , JOB
FROM EMP
WHERE DEPTNO =&& DEPTNO_PLEASE;
Enter value for deptno_please :10
```


می توان از دستور DEFINE برای تعیین مقدار یک متغیر استفاده نمود. نحوه ارجاع به این متغیر با پیشوند & امکان پذیر خواهد بود. در مثال زیر یک عبارت محاسباتی بعنوان مقدار یک متغیر تعریف شده است.

```
SQL>DEFINE REM= 'SAL*12 +NVL (COMM,0)'
```

```
SQL> SELECT ENAME , JOB ,& REM
```

```
FROM EMP
```

```
ORDER BY & REM ;
```

```
SQL> UNDEFINE REM
```

اگر بخواهیم یک متغیر کاراکتری تعریف کنیم باید بصورت زیر عمل نموده و عبارت مورد نظر را بین دو گیومه (double qoutation) قرار دهیم.

```
SQL>DEFINE REM= " SAL*12 +NVL(COMM,0)" (CHAR)
```

```
SQL> UNDEFINE REM
```

اجرای فایل حاوی فرامینی که شامل متغیرهای جایگزین باشد :

فرض کنید که بخواهیم لیستهای مختلفی از کارمندان را بر حسب شغل آنها، داشته باشیم برای اینکار می توان دستوراتی در یک فایل قرارداد که بهنگام اجرای آن فایل، توسط فرمان START، مقادیر پارامترها، از کاربر دریافت گردد. چنین کاری با قراردادن علامت & به همراه یک شماره (مثل '&1') امکان پذیر خواهد شد. شماره مربوطه، معرف ترتیب یا سریالیته پارامتر است. بنابراین '&1' بمعنی پارامتر اول است. برای قراردادن یک عبارت SQL در یک فایل باید از روال زیر پیروی نمایید.

```
SELECT ENPNO , ENAME , SAL
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE JOB ='&1' ;
```

```
SQL>SAVE JOB1
```

در این حالت، پیغام زیر، نشان داده خواهد شد.

```
Created file job1
```

اکنون می توانید فایل JOB1 را با پارامتر CLERK اجرا نمایید.

```
SQL>START JOB1 CLERK
```

یک فرمان ذخیره شده، حداکثر از نه پارامتر ('&1' تا '&9') میتواند استفاده نماید. توجه داشته باشید که در صورت اجرای فرمان با دستور RUN نمی توانید از این پارامترها استفاده کنید بلکه باید فرامین را در فایل ذخیره نموده و سپس با دستور START آن را اجرا نمایید.

فرمان ACCEPT

این دستور موجب می گردد که متغیری ایجاد شده و مقداری که بهنگام اجرا وارد می شود در آن ذخیره گردد.

این دستور، اغلب در یک فایل فرمان بکار می رود. مزایای استفاده از فرمان ACCEPT عبارتند از :

- میتوان از اعلان های دیگری جهت گویایی بیشتر استفاده نمود.
- مقادیر پاسخ داده شده توسط کاربر می تواند پنهان (hidden) باشد.
- نوع داده ای قابل واری (check) است.

شکل دستور به صورت زیر است :

ACC[EPT] variable [NUMBER | CHAR][PROMPT | NOPROMPT 'text'] [HIDE]

NUMBER | CHAR : مشخص کننده نوع متغیر است . در صورت نامعتبر بودن مقدار ورودی ، پیغام خطا ظاهر خواهد شد.

PROMPT 'text' : متن مشخص شده را بهنگام اجرا نشان می دهد .

NORRCMPT : مکان نما (cursor) را به خط بعدی منتقل نموده ومنتظر ورود یک مقدار خواهد بود.

HIDE مقادیر ورودی را نشان نمی دهد.

مثال ها :

```
SQL>ACCEPT SALARY NUMAER PROMPT 'Salary Figure :'
```

```
Salay figure :3000
```

```
SQL>ACCEPT PASSWORD CHAR PROMPT 'Password :' HIDE
```

```
Password :
```

```
SQL>ACCEPT COMM NUMBER NOPROMPT
```

```
500
```

```
SQL> DEETNE
```

```
DEFINE SALARY = 3000 (NUMBER)
```

```
DEFINE PASSWORD = 'FREEBIES' (CHAR)
```

```
DEFINE COMM = 500 (NUMBER)
```

فصل سوم : توابع

توابع ، برای کار با عناصر داده ای مورد استفاده قرار می گیرند. هر تابع ، یک یا چند آرگومان ، دریافت کرده و یک مقدار برمی گرداند. آرگومان می تواند یک مقدار ثابت ، یک متغیر و یا یک ستون جدولی باشد . شکل یک تابع ، چنین است :

Function_Name (argument1, argument2)

از توابع ، برای موارد زیر، میتوان استفاده نمود :

- اجرای محاسبات بر روی داده ها
- اصلاح عناصر داده ای
- تنظیم خروجی برای گروهی از سطرها
- تغییر فرمت تاریخ
- تبدیل نوع داده ای یک ستون

انواع توابع عبارتند از :

- کاراکتری
- عددی
- تاریخ
- تبدیل
- توابعی که هریک از انواع داده ای را بعنوان ورودی می پذیرند.
- گروه (GROUP)

برخی از توابع فقط بر روی یک سطر ، کار کرده و برخی دیگر نیز می تواند بر روی گروهی از سطرها ، اعمال شوند.

توابعی که فقط بر روی یک سطر کار می کنند :

- بر روی هر سطر حاصل از یک پرس وجو اعمال می شوند.
- به ازای هر سطر ، یک نتیجه برمی گردانند.
- می توانند شامل یک یا چند آرگومان باشند.
- می توانند بصورت تودرتو باشند.
- در هر نقطه از عبارت SQL قابل استفاده اند.

توابع حرفی یا کاراکتری

این توابع ، داده های حرفی را بعنوان ورودی پذیرفته و مقادیر حرفی یا عددی را برمی گردانند :

: LOWER (col | value)

مقادیر کاراکتری حاوی حروف بزرگ را به حروف کوچک تبدیل می کند.

SELECT LOWER(DNAME) FROM DEPT ;

:UPPER(col | value)

مقادیر کاراکتری حاوی حروف کوچک را به حروف بزرگ ، تبدیل می کند.

```
SELECT ENAME
FROM EMP
WHERE ENAME= UPPER('&ENAME') ;
```

: INITCAP (col | value)

نخستین حرف هر کلمه را به حروف بزرگ ، و بقیه را به حروف کوچک تبدیل می کند.

```
SELECT INTTCAP (DNAME), INITCAP (LOC)
FROM DEPT ;
```

INITCAP(DNAME)	INITCAP(LOC)
Accounting	New York
Research	Dallas
Sales	Chicago
Operations	Boston

: LPAD(col | value ,n,'string')

ستون یا مقدار مورد نظر را از سمت چپ ، مجموعاً به اندازه n کاراکتر گسترش می دهد فضاهای خالی با عبارت string پر می شوند در صورت حذف string فضای موجود با بلانک پرمی شود.

```
SELECT LPAD(DNAME,20, '*') ,LPAD(DNAME,20), LPAD(DEPTNO,20,'-') FROM DEPT;
```

RPAD(DNAME,20, '*')	RPAD(DNAME,20)	RPAD(DEPTNO,20, '-')
ACCOUNTING*****	ACCOUNTING	10-----
RESEARCH*****	RESEARCH	20-----
SALES*****	SALES	30-----
OPERATIONS*****	OPERATIONS	40-----

: RPAD(col | value ,n,'string')

ستون یا مقدار مورد نظر را از سمت راست ، مجموعاً به اندازه n کاراکتر ، گسترش می دهد ، فضاهای خالی با عبارت string پر می شوند در صورت حذف string فضای موجود با بلانک پرمی شوند.

```
SELECT LPAD(DNAME,20, '*'),LPAD(DNAME,20), LPAD(DEPTNO,20,'-') FROM DEPT ;
```

RPAD(DNAME,20, '*')	RPAD(DNAME,20)	RPAD(DEPTNO,20, '-')
ACCOUNTING*****	ACCOUNTING	10-----
RESEARCH*****	RESEARCH	20-----
SALES*****	SALES	30-----
OPERATIONS*****	OPERATIONS	40-----

توجه داشته باشید که ستون دوم در حالت عادی نیز دارای ستونهای بلانک درست بوده و برای این ستون نیازی به استفاده از تابع RPAD نیست.

: SUBSTR (col | value,pos,n)

زیرنوشته ای بطول n کاراکتر از رشته مورد نظر را با شروع از موقعیت POS بر می گرداند.

```
SELECT SUBSTR('ORACLE',2,4) , SUBSTR(DNAME,2),SUBSTR(DNAME,3,5)
FROM DEPT ;
```

SUBS	SUBSTR(DNAME, SUBST
-----	-----
rac1	CCOUNTING COUNT
rac1	ESEARCH SEARC
rac1	ALES LES
rac1	PERATIONS ERATI

اوراکل ، بطور پیش فرض داده های کاراکتری را از چپ ، تراز می کند.

: INSTR (col | value,'string')

موقعیت اولین وقوع رشته string را در مقدار ورودی مشخص می سازد.

: INSTR (col | value , 'string', pos,n)

موقعیت n امین وقوع رشته string را در مقدار ورودی و از ستون pos به بعد مشخص می سازد.

```
SELECT DNAME, INSTR (DNAME, 'A'),INSTR(DNAME, 'ES'),
INSTR(DNAME, 'C',1,2)
FROM DEPT;
```

DNAME	INSTR(DNAME, 'A')	INSTR(DNAME, 'ES')	INSTR(DNAME, 'C',1,2)
ACCOUNTING	1	0	3
RESEARCH	5	2	0
SALES	2	4	0
OPERATIONS	5	0	0

کاربرد معمول INSTR آن است که مشخص گردد آیا مقدار ورودی ، حاوی یک رشته خاص هست یا نه ؟ در مثال فوق ، حاصل عبارت INSTR (DNAME,'ES') برای کلمه ACCOUNTING مساوی صفر است ، زیرا این کلمه حاوی رشته ES نمی باشد.

: LTRIM (col | value , char[s])

کاراکتر های موجود در رشته char[s] را از سمت چپ مقدار ورودی برمی دارد اگر رشته char[s] مشخص نگردد ، تمام بلاتک ها از سمت چپ مقدار مربوطه برداشته می شود.

```
SELECT DNAME ,LTRIM (DNAME, 'A') , LTRIM(DNAME, 'AS'),
LTRIM(DNAME,'ASOP')
FROM DEPT;
```

: RTRIM (col | value ,char[s])

کاراکتر های موجود در رشته char[s] را از سمت راست مقدار ورودی برمی دارد اگر رشته char[s] مشخص نگردد. تمام بلاتک ها از سمت راست مقدار مربوطه ، برداشته می شود.

```
SELECT DNAME,RTRIM(DNAME, 'G'),RTRIM(DNAME, 'GHS'),
RTRIM(DNAME, 'N') FROM DEPT;
```

DNAME	RTRIM(DNAME,'G	RTRIM(DNAME,'G	RTRIM(DNAME,'N
ACCOUNTING	ACCOUNTING	ACCOUNTING	ACCOUNTING
RESEARCH	RESEARCH	RESEARCH	RESEARCH
SALES	SALES	SALES	SALES
OPERATIONS	OPERATIONS	OPERATIONS	OPERATIONS

معمولا از تابع RTRIM برای حذف بلاتکهای اضافی از انتهای مقدار ورودی استفاده می گردد بعنوان مثال ، فرض کنید که بخواهیم مقادیر ENAME از جدول EMP را با حذف بلاتک های اضافی از سمت راست مجددا به آن جدول منتقل نماییم برای اینکار باید دستور زیر را بکار ببریم.

```
UPDATE EMP
SET ENAME=RTRIM(ENAME)
```

: LENGTH (col | value)

طول رشته ورودی را بر حسب کاراکتر مشخص می سازد.

```
SELECT LENGTH(DEPTNO ), LENGTH(DNAME)
FROM DEPT;
```

LENGTH(DEPTNO)	LENGTH(DNAME)
2	10
2	8
2	5
2	10

: TRANSLATE (col | value ,from,to)

هر کاراکتر از رشته from را به کاراکتر متناظر با موقعیت آن در رشته to تبدیل میکند.

```
SELECT ENAME, TRANSLATE(ENAME,'C','P'),JOB,TRANSLATE(JOB,'AR','IT')
FROM EMP
WHERE DEPTNO =10;
```

ENAME	TRANSLATE(JOB	TRANSLATE
CLARK	PLARK	MANAGER	MINIGET
KING	KING	PRESIDENT	PTESIDENT
MILLER	MILLER	CLERK	CLETK

: توابع تودرتو (Nested Functions)

توابع مذکور رامی توان به صورت تودرتو مورد استفاده قرارداد در چنین حالتی ، ابتدا توابع داخلی ترا اجرا می شوند . فرض کنید که بخواهید تعداد دفعات تکرار یک کاراکتر خاص را در یک رشته تعیین نماییم. در مثال زیر این عمل برای کاراکتر S انجام یافته است.

```
SELECT DNAME ,LENGTH(DNAME),LENGTH(DNAME) -
LENGTH(TRANSLATE(DNAME ,'AS','A'))
FROM DEPT ;
```

در دستور TRANSLATE کاراکتر متناظر با S نول است بنابراین به ازای هر کاراکتر S طول رشته یک واحد کاهش می یابد و باتفاضل طول این رشته از طول رشته اصلی تعداد دفعات تکرار S بدست می آید.

توابع عددی

این توابع داده های عددی را بعنوان ورودی پذیرفته و مقادیر عددی نیز برمی گردانند :

: ROUND (col | value ,n)

مقدار ورودی را به n رقم اعشار گرد می کند . اگر عدد n حذف گردد ، ارقام اعشاری از بین خواهند رفت .

```
SELECT ROUND(45.923,1),ROUND(45.923), ROUND(45.323,-1)
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE DEPTNO =10;
```

ROUND(45.923,1)	ROUND(45.923)	ROUND(45.323,-1)
45.9	46	50
45.9	46	50
45.9	46	50

: TRUNC (col | value ,n)

مقدار ورودی را به n رقم اعشار ، برش می دهد اگر عدد n حذف گردد ارقام اعشاری از بین خواهند رفت اگر n منفی باشد به تعداد آن ، ارقام صحیح صفر خواهند شد.

```
SELECT TRUNC(45.923,1), TRUNC(45.923), TRUNC(45.323,-1)
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE DEPTNO =10;
```

TRUNC(45.923,1)	TRUNC(45.923)	TRUNC(45.323,-1)
45.9	45	40
45.9	45	40
45.9	45	40

: CEIL (col | value)

کوچکترین عدد صحیح بزرگتر را با مساوی مقدار ورودی را بدست می آورد.

```
SELECT CEIL (SAL ), CEIL (99.9), CEIL (101.76), CEIL (-11.1)
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE SAL BETWEEN 3000 AND 5000;
```

CEIL(SAL)	CEIL(99.9)	CEIL(101.76)	CEIL(-11.1)
3000	100	102	-11
5000	100	102	-11
3000	100	102	-11

: FLOOR (col | value)

بزرگترین عدد صحیح کوچکتر یا مساوی مقدار ورودی را بدست می آورد.

```
SELECT FLOOR(SAL), FLOOR(99.9) , FLOOR(101.76) , FLOOR(-11.1) FROM EMP
WHERE FLOOR(SAL) BETWEEN 3000 AND 5000;
```

DNAME	INSTR(DNAME, 'A')	INSTR(DNAME, 'ES')	INSTR(DNAME, 'C', 1, 2)
ACCOUNTING	1	0	3
RESEARCH	5	2	0
SALES	2	4	0
OPERATIONS	5	0	0

: POWER (col | value , n)

مقدار ورودی را به توان n می رساند.

```
SELECT SAL, POWER(SAL, 2), POWER(50, .5)
FROM EMP
WHERE DEPTNO=10;
```

SAL	POWER(SAL, 2)	POWER(50, .5)
2450	6002500	312500000
5000	25000000	312500000
1300	1690000	312500000

: SQRT (col | value)

ریشه دوم مقدار ورودی را بدست می آورد.

```
SELECT SAL , SQRT(SAL), SQRT(40)
FROM EMP
WHERE COMM>10;
```

SAL	SQRT(SAL)	SQRT(40)
1600	40	6.32455532
1250	35.3553391	6.32455532
1250	35.3553391	6.32455532

: SIGN(col | value)

اگر مقدار ورودی منفی باشد عدد 1- ، و اگر صفر باشد عدد صفر و اگر منفی باشد عدد 1 برمی گرداند.

```
SELECT SAL-COMM, SIGN(SAL-COMM)
FROM EMP
WHERE DEPTNO=30;
```

SAL-COMM	SIGN(SAL-COMM)
1300	1
750	1
-150	-1
1500	1

: ABS(col | value)

قدرمطلق مقدار ورودی را برمی گرداند.

```
SELECT COMM-SAL,ABS(COMM-SAL ),ABS(-35)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30;
```

COMM-SAL	ABS(COMM-SAL)	ABS(-35)
-1300	1300	35
-750	750	35
150	150	35
		35
-1500	1500	35
		35

: MOD(value1,value2)

باقیمانده تقسیم value1 را بر value2 بدست می آورد.

```
SELECT SAL , COMM,MOD(SAL,COMM)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30
ORDER BY COMM;
```

SAL	COMM	MOD(SAL,COMM)
1500	0	1500
1600	300	100
1250	500	250
1250	1400	1250
2850		
950		

توابع مربوط به تاریخ :

اوراکل ، تاریخ ها را به یک فرمت عددی که حاوی عناصر قرن رسال ، ماه ، روز ، ساعت ، دقیقه و ثانیه است تبدیل می کند فرمت پیش فرض برای نمایش تاریخ ، بشکل DD-MON-YY است محدوده تاریخ در اوراقل بین اول ژوئن ۴۷۱۲ پیش از میلاد و 31 دسامبر 4712 بعد از میلاد است

SYSDATE یک شبه ستون (pseudo-column) است که تاریخ و زمان جاری را برمی گرداند از SYSDATE می توان بعنوان یک ستون معمولی استفاده کرد بعنوان مثال میتوان آن را از یک جدول غیر حقیقی (dummy) بعنوان DUAL بازیابی نمود. مالک (owner) این جدول کاربر SYSTEM است و توسط همه کاربران نیز قابل دسترسی است این جدول دارای یک ستون بنام DUMMY و یک سطر بامقدار X است از این جدول برای نمایش عبارتهایی استفاده میشود که مقدار آنها از یک از یک جدول برای نمایش عبارتهایی استفاده میشود که مقدار آنها از یک جدول حقیقی بدست نمی آید بعنوان مثال برای نمایش تاریخ جاری ، باید عبارت زیر را وارد کنیم.

```
SELECT SYSDATE FROM SYSTEM.DUAL;
```

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

در این دستور ، بجای DUAL میتوان از جدولی مثل EMP استفاده نمود که در چنین حالتی ، مقدار SYSDATE به تعداد سطرهای موجود در جدول EMP نمایش داده خواهد شد اما دستور فوق فقط یک سطر را نمایش می دهد که اغلب اوقات چنین وضعیتی مطلوب و مورد نظر است

از آنجائیکه ، تاریخ ، بصورت عددی ذخیره می گردد ، لذا می توان انواع عملیات محاسباتی را بر روی آن انجام داد.

DATE + تعداد روز = DATE

DATE - تعداد روز = DATE

DATE - DATE = تعداد روز

DATE - 24 / تعداد روز = DATE

(24/ تعداد روز) معادل تعداد ساعت است که در مثال زیر آمده است.

```
SELECT TO_CHAR(SYSDATE, 'YY MM DD , hhmmss'),
```

```
TO_CHAR(SYSDATE-5/24, 'YY MM DD , hhmmss')
```

```
FROM DUAL;
```

```
TO_CHAR(SYSDATE, ' TO_CHAR(SYSDATE, '
```

```
-----
```

```
07 06 07 , 060653 07 06 07 , 060653
```

```
SELECT HIREDATE, HIREDATE+7, HIREDATE-7, SYSDATE- HIREDATE
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE HIREDATE LIKE '%JUN%';
```

HIREDATE	HIREDATE+	HIREDATE-	SYSDATE-HIREDATE
09-JUN-81	16-JUN-81	02-JUN-81	9981.6184

: MONTHS_BETWEEN (date1 , date 2)

تعداد ماههای بین دو تاریخ date1 و date2 را بدست می آورد . نتیجه میتواند مثبت یا منفی باشد.

```
SELECT MONTHS_BETWEEN (SYSDATE, HIREDATE ),
```

```
MONTHS_BETWEEN ('01-JAN-84', '05-NOV-88')
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE MONTHS_BETWEEN (SYSDATE, HIREDATE ) > 59;
```

```
MONTHS_BETWEEN(SYSDATE, HIREDATE) MONTHS_BETWEEN('01-JAN-84', '05-NOV-88')
```

333.66524	-58.12903
331.56846	-58.12903
331.50395	-58.12903
330.14911	-58.12903

: ADD-MONTHS (date1 , n)

تعداد n ماه را به تاریخ date1 اضافه می کند . (n عدد صحیح بوده و می تواند منفی باشد)

```
SELECT HIREDATE ,ADD_MONTHS(HIREDATE ,3),
ADD_MONTHS (HIREDATE ,-3)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =10;
```

HIREDATE	ADD_MONTH	ADD_MONTH
09-JUN-81	09-SEP-81	09-MAR-81
17-NOV-81	17-FEB-82	17-AUG-81
23-JAN-82	23-APR-82	23-OCT-81

: NEXT_DAY (date1,char)

این تابع ، تاریخ روز مشخص شده توسط مقدار char را که بلحاظ زمانی بلافاصله بعد از تاریخ data1 قرار داشته باشد بدست می آورد ، مقدار char مبین یکی از روزهای هفته است و میتواند بصورت عددی هم باشد که در این حالت بمعنی n امین روز هفته میلادی خواهد بود.

```
SELECT HIREDATE ,NEXT_DAY( HIREDATE , 'FRIDAY'),
NEXT_DAY(HIREDATE ,6)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =10;
```

HIREDATE	NEXT_DAY(NEXT_DAY(
09-JUN-81	12-JUN-81	12-JUN-81
17-NOV-81	20-NOV-81	20-NOV-81
23-JAN-82	29-JAN-82	29-JAN-82

: LAST_DAY (date1)

آخرین روز ماه میلادی متناظر با date1 را بدست می آورد.

```
SELECT SYSDATE, LAST_DAY( SYSDATE ), LAST_DAY('15-FEB-88')
FROM EMP
WHERE DEPTNO =10;
```

SYSDATE	LAST_DAY(LAST_DAY(
25-MAY-07	31-MAY-07	29-FEB-88
25-MAY-07	31-MAY-07	29-FEB-88
25-MAY-07	31-MAY-07	29-FEB-88

:ROUND(date1)

تاریخ و زمان را با قراردادن ساعت 12 ظهر بعنوان مبنا گرد می کند. یعنی اگر زمان ، قبل از ساعت 12 ظهر باشد به تاریخ همان روز گرد شده و اگر بعد از ساعت 12 ظهر باشد به تاریخ روز بعد گرد خواهد شد از این حالت میتوان برای مقایسه تاریخهایی که دارای زمانهای نامساوی هستند استفاده نمود.

فرمت تاریخ باید بین دو کوتیشن قرارگیرد و میتواند شامل هریک ازفرمتهای زیرباشد.

فرمت	شرح
CC یا SCC	قرن پیشوند S باعلامت - قبل از BC قرارمی گیرد
YYYY یا SYYYY	سال پیشوند S باعلامت - قبل از BC قرارمی گیرد
YYY یا YY یا Y	سه ، دو ویا یک رقم آخرسال
YYY,Y	سال همراه باکاما درموقعیت مربوطه
YEAR یا SYEAR	سال
AD یا BC	معرف قبل ویا بعداز میلاد
A.D یا B.C	معرف قبل ویا بعداز میلاد همراه باعلامت نقطه
Q	یک چهارم سال
MM	ماه
MONTH	نام ماه
MON	نام ماه بصورت سه حرفی
W یا WW	هفته سال یاماه
DD یا DD یا D	روز سال یاماه یا هفته
DAY	نام روز
DY	نام روز بصورت سه حرفی
J	روزJulien تعدادروزها از 31 دسامبرسال 4713 قبل ازمیلاد
AM یا PM	مشخص کننده صبح یا بعدازظهر
HH24	ساعت (صفر تا ۲۳)
MI	دقیقه
SS	ثانیه
SSSSS	تعداد ثانیه از نیمه شب (صفر تا ۸۶۳۹۹)

بطورپیش فرض DAY و MONTH بصورت 9 کاراکتری نمایش داده می شوند و درصورت کوتاhter بودن طول ، با بلاتک پر می شوند . برای برداشتن بلاتکها باید ازپیشوند FM (Fill Mode) استفاده نمایید.

```
SELECT TO_CHAR(SYSDATE, 'fmDay,ddth Month YYYY')
FROM DUAL;
```

```
TO_CHAR(SYSDATE, 'FMDAY,DDTHMO
-----
Monday,6th October 2008
```

ازپیشوند fm برای برداشتن صفرهای قبل ازاعداد نیزاستفاده می گردد که درمثال فوق 05 به 5 تبدیل شده است ازتابع TO_CHAR برای جداکردن زمان ونمایش آن به فرمت دلخواه نیز می توان استفاده نمود.

```
SELECT TO_CHAR(SYSDATE,'HHMISS')
FROM DUAL;
```

: TO_NUMMBR (char)

رشته کاراکتری حاوی ارقام را به یک مقدار عددی تبدیل می کند.

```
SELECT EMPNO,ENAME , JOB , SAL
FROM EMP
WHERE SAL > TO_NUMBER('1500');
```

EMPNO	ENAME	JOB	SAL
7499	ALLEN	SALESMAN	1600
7566	JONES	MANAGER	2975
7698	BLAKE	MANAGER	2850
7782	CLARK	MANAGER	2450
7788	SCOTT	ANALYST	3000
7839	KING	PRESIDENT	5000
7902	FORD	ANALYST	3000

: TO_DATE (char , format)

رشته کاراکتری حاوی تاریخ را به یکمقدار تاریخ بافرمت مشخص شده تبدیل می کند.اگر فرمت را حذف کنیم ، از فرمت پیش فرض DD-MON-YY استفاده می گردد. بعنوان مثال برای نمایش کارمندانی که تاریخ استخدام آنها June4,1984 (فرمت غیر پیش فرض) است باید دستور زیر را وارد نماییم:

```
SELECT EMPNO , ENAME , HIREDATE
FROM EMP
WHERE HIREDATE =TO_DATE ('June 4,1984' , 'Month dd,yyyy');
```

مقدار ثابت تاریخ ، به فرمت متناظر ، تبدیل شده و سپس با مقدار HIREDATE مقایسه می گردد.

توابعی که هریک از انواع داده ای را بعنوان ورودی می پذیرند:

DECODE(...): شکل کلی این تابع بصورت زیر است :

```
DECODE (col/ expression,search1, result1,
        [search2 ,result2,...,]
        Default)
```

این تابع یکی از پر قدرترین توابع SQL است که نوشتن دستورات شرطی را ، مشابه فرامین case و یا if-then-else تسهیل می کند . مقدار col/expression با هریک از مقادیر search مقایسه شده و در صورت تساوی مقدار result متناظر ، آن بعنوان خروجی تابع برمی گردد در صورتی که هیچیک از مقادیر search مساوی مقدار ورودی نباشند خروجی تابع معادل مقدار default خواهد بود نوع داده ای مقدار برگشتی ، معادل نوع داده ای آرگومان result خواهد بود در مثال زیر، فقط شغل های MANAGER و CLERK دکود شده اند و مقدار پیش فرض نیز معادل UNDEFINED می باشد.

```
SELECT ENAME, JOB, DECODE (JOB , 'CLERK','WORKER'
, 'MANAGER','BOSS','UNDEFINED')
FROM EMP;
```

ENAME	JOB	DECODE(JO
SMITH	CLERK	WORKER
ALLEN	SALESMAN	UNDEFINED
WARD	SALESMAN	UNDEFINED
JONES	MANAGER	BOSS
MARTIN	SALESMAN	UNDEFINED
BLAKE	MANAGER	BOSS
CLARK	MANAGER	BOSS
SCOTT	ANALYST	UNDEFINED
KING	PRESIDENT	UNDEFINED
TURNER	SALESMAN	UNDEFINED
ADAMS	CLERK	WORKER
JAMES	CLERK	WORKER
FORD	ANALYST	UNDEFINED
MILLER	CLERK	WORKER

برای نمایش درصد پاداش (bonus) برحسب رتبه شغلی ، باید عبارت زیر را درج نمایید.

```
SELECT GRADE, DECODE(GRADE,'1','15%',
                        '2','10%',
                        '3','8%',
                        '5%') BONUS FROM SALGRADE;
```

GRADE	BON
1	15%
2	10%
3	8%
4	5%
5	5%

: NVL (col/value ,Val)

یک مقدار نول را به یک مقدار غیرنول (val) تبدیل می کند نوع داده ای هر دو مقدار ورودی باید یکسان باشد.

```
SELECT SAL*12 +NVL(COMM,0) ,SAL*12 +NVL(COMM,1000)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30;
```

SAL*12+NVL (COMM, 0)	SAL*12+NVL (COMM, 1000)
19500	19500
15500	15500
16400	16400
34200	35200
18000	18000
11400	12400

: GREATEST (col | value1,col | value2,...)

بزرگترین مقدار لیست مشخص شده را برمی گرداند . نوع داده ای (date type) آرگومانهای دوم به بعد ، پیش از مقایسه به نوع داده ای اولین آرگومان تبدیل می شوند.

```
SELECT GREATEST (1000,2000),GREATEST( SAL ,COMM)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30;
```

GREATEST(1000,2000) GREATEST(SAL,COMM)

2000	1600
2000	1250
2000	1400
2000	
2000	1500
2000	

: LEAST (col |value1,col | value2,...)

کوچکترین مقدار لیست را برمی گرداند نوع داده ای تمامی آرگومانهای دوم به بعد ، پیش از مقایسه به نوع داده ای اولین آرگومان تبدیل می شوند.

SELECT LEAST (1000,2000), LEAST(SAL,COMM)

FROM EMP

WHERE DEPTNO =30;

LEAST(1000,2000) LEAST(SAL,COMM)

1000	300
1000	500
1000	1250
1000	
1000	0
1000	

:VSIZE (Col | value)

تعداد بایتهای مقدار ورودی به فانکشن را (از نظر نمایش داخلی اوراکل) نشان می دهد.

SELECT DEPTNO , VSIZE(DEPTNO),

 VSIZE (HIREDATE), VSIZE(SAL)

FROM EMP

WHERE DEPTNO =10;

DEPTNO	VSIZE(DEPTNO)	VSIZE(HIREDATE)	VSIZE(SAL)
10	2	7	3
10	2	7	2
10	2	7	2

بررسی مجدد توابع تودرتو :

درمثالهای زیر از توابع تودرتو استفاده شده است

SELECT ENAME,NVL(TO_CHAR(MGR), 'UNMANAGEABLE')

FROM EMP

WHERE MGR IS NULL;

ENAME	NVL (TO_CHAR(MGR), 'UNMANAGEABLE')
KING	UNMANAGEABLE

(۱) ستون MGR توسط تابع TO_CHAR به یک مقدار کاراکتری تبدیل شده است.

(۲) تابع NVL ستون MGR را در صورت دارا بودن مقدارنول به رشته کاراکتری UNMANAGEABLE تبدیل می کند.

برای نمایش تاریخ روزجمعه دوماه بعدازفرمت Day dd month YYYY باید دستور زیرراوارد کنید.

```
SELECT SYSDATE,TO_CHAR(NEXT_DAY(ADD_MONTHS (SYSDATE,2),
'FRIDAY'), 'Day dd month YYYY')
FROM DUAL ;
```

SYSDATE	TO_CHAR(NEXT_DAY(ADD_MONTHS
09-JUN-07	Friday 10 August 2007

(۱) تابع ADD_MONTHS دوماه به ماه جاری (آگوست) می افزاید.

(۲) تابع NEXT_DAY تاریخ روزجمعه دوماه بعدازتاریخ امروز را پیدامی کند.

(۳) تابع TO_CHAR مقدارتاریخ را به فرمت Day dd month YYYY تبدیل می کند.

فصل چهارم : توابع گروه (Group Functions)

این توابع بر روی مجموعه ای از سطرها اعمال می شوند بطورپیش فرض ، تمامی سطرها درحکم یک گروه واحد می باشند ولی بااستفاده ازعبارت GROUP BY می توان این سطرها را به گروههای کوچکتری تقسیم نمود.
لیست توابع گروه در زیر آمده است تمامی این توابع بجز COUNT (*) از مقادیر نول صرفنظر می کنند.

نام تابع	مقدار برگشتی
AVG([DISTINCT ALL] n)	میانگین n را با صرفنظر کردن مقادیر نول بدست می آورد
MAX([DISTINCT ALL] expr)	حداکثر مقدار عبارت را در سطرها ی مورد پرس وجو نشان می دهد
MIN([DISTINCT ALL] expr)	حداکثر مقدار عبارت را در سطرها ی مورد پرس وجو نشان می دهد
STDDEV([DISTINCT ALL] n)	انحراف معیار n را در سطرها ی مورد پرس وجو با صرفنظر کردن مقادیر نول بدست می آورد
SUM([DISTINCT ALL] n)	مجموع n را در سطرها ی مورد پرس وجو با صرفنظر کردن مقادیر نول بدست می آورد
VARLANCE([DISTINCT ALL] n)	واریانس n را در سطرها ی مورد پرس وجو با صرفنظر کردن مقادیر نول بدست می آورد.
COUNT([DISTINCT ALL] n)	تعداد n را در سطرها ی مورد پرس وجو ، با صرف نظر کردن مقادیر نول ، بدست می آورد

گزینه DISTINCT باعث می گردد که یک تابع گروه فقط بر روی مقادیر غیر تکراری اعمال گردد گزینه ALL (حالت پیش فرض) تمامی مقادیر را در بر می گیرد.

در حالت عادی برای آنکه توابع گروه بتوانند بر روی مقدار ورودی نول هم اعمال شوند بهتراست از دستور NVL استفاده نمایید
بعنوان مثال برای محاسبه میانگین حقوق همه کارمندان باید عبارت زیر را درج نمایید.

```
SELECT AVG(SAL ) FROM EMP ;
```

```
      AVG(SAL)
-----
2073.21429
```

در مثال فوق تمامی سطرها در یک گروه قرار گرفته اند.

یک تابع گروه می تواند بر روی بخشی از رکوردها نیز اعمال گردد اینکار با ذکر عبارت WHERE انجام می شود بعنوان مثال برای پیدا کردن حداقل حقوق افراد منشی باید عبارت زیر را وارد نمایید.

```
SELECT MIN(SAL)
FROM EMP
WHERE JOB='CLERK';

      MIN(SAL)
-----
      800
```

برای محاسبه تعداد کارمندان دپارتمان شماره ۲۰ از دستور زیر استفاده میکنیم :

```
SELECT COUNT(*)
FROM EMP
WHERE DEPTNO=20;
```

عبارت : GROUP BY

ازاین عبارت برای تقسیم سطرها دریک جدول به گروههای کوچکتر استفاده می گردد دراینحالت توابع گروه فقط بر روی هریک ازگروههای مشخص اعمال خواهندشد بعنوان مثال برای محاسبه میانگین حقوق به ازای هریک ازشغلها باید دستور زیر راوارد نمایید.

```
SELECT JOB, AVG (SAL )
FROM EMP
GROUP BY JOB;
```

JOB	AVG (SAL)
ANALYST	3000
CLERK	1037.5
MANAGER	2758.33333
PRESIDENT	5000
SALESMAN	1400

بعنوان مثال دیگر ، برای نشان دادن میانگین حقوق به ازای همه شغلها بجز مدیران (managers) باید دستور زیر راوارد نمایید.

```
SELECT JOB ,AVG (SAL )
FROM EMP
WHERE JOB != 'MANAGER'
GROUP BY JOB;
```

JOB	AVG (SAL)
ANALYST	3000
CLERK	1037.5
PRESIDENT	5000
SALESMAN	1400

ازعبارت GROUP BY میتوان برای ایجاد گروههایی در درون گروههای دیگر نیز استفاده نمود بعنوان مثال برای نمایش میانگین حقوق ماهیانه به ازای هر شغل در داخل یک دپارتمان ، باید دستور زیر راوارد نمایید.

```
SELECT DEPTNO ,JOB , AVG(SAL )
FROM EMP
GROUP BY DEPTNO , JOB ;
```

DEPTNO	JOB	AVG(SAL)
10	CLERK	1300
10	MANAGER	2450
10	PRESIDENT	5000
20	ANALYST	3000
20	CLERK	950
20	MANAGER	2975
30	CLERK	950
30	MANAGER	2850
30	SALESMAN	1400

بهنگام استفاده از توابع گروه باید قواعد زیر را بیاد داشته باشید.

- هیچگاه از یک عبارت ویاستون مجزا بعنوان خروجی select استفاده نکنید مگر آنکه ستون متناظر با آن ، در عبارت GROUP BY ظاهر گردد بعنوان مثال دستور زیر دارای وضوح و گویایی نیست.

SELECT MAX(SAL) FROM EMP GROUP BY JOB;

MAX(SAL)
3000
1300
2975
5000
1600

امامثال زیر ، دارای وضوح و گویایی بیشتری نسبت به مثال قبلی است.

SELECT MAX(SAL), JOB
FROM EMP
GROUP BY JOB ;

MAX(SAL)	JOB
3000	ANALYST
1300	CLERK
2975	MANAGER
5000	PRESIDENT
1600	SALESMAN

- اگر در خروجی یک SELECT از توابع گروه بعمراه ستون های مجزای دیگری استفاده شود حتما باید عبارت GROUP BY را به ازای آن ، ستونهای مجزا ذکر نماییم. بعنوان مثال ، دستور زیر نادرست بوده و موجب بروز خطا خواهد شد.

SELECT DEPTNO ,MIN(SAL) FROM EMP;

برای اصلاح دستور فوق ، باید عبارت GROUP BY را به آن اضافه نماییم.

SELECT DEPTNO ,MIN(SAL) FROM EMP
CROUP BY DEPTNO;

در مثال فوق ،ستون DEPTNO دیگر یک ستون مجزا نیست ، بلکه بعنوان نام یک گروه مطرح است .

اگر بیش از یک ستون مجزا در جلوی عبارت SELECT قرار گیرند ،تمامی آنها باید در عبارت GROUP BY ذکر شوند یعنی عمل گروه بندی باید به ازای همه آنها صورت پذیرد.

عبارت **HAVING** :

از این عبارت برای محدود کردن یک گروه استفاده می شود این عبارت باید بعد از دستور **CROUP BY** نوشته شود بعنوان مثال برای نشان دادن میانگین حقوق افراد همه دپارتمان هایی که دارای بیش از سه کارمند هستند باید دستور زیر را وارد نمود.

```
SELECT DEPTNO ,AVG (SAL )
FROM EMP
HAVING COUNT(*)>3
```

بعنوان مثالی دیگر ، برای نمایش آندسته از شغل هایی که حداکثر حقوق آنها بزرگتر و یا مساوی 3000 دلار است باید دستور زیر را وارد نمایید.

```
SELECT JOB , MAX( SAL )
FROM EMP
HAVING MAX(SAL ) >=3000
GROUP BY JOB;
```

JOB	MAX(SAL)
ANALYST	3000
PRESIDENT	5000

همانگونه که ملاحظه می کنید عبارت **HAVING** را می توان قبل از **GROUP BY** قرارداد ، ولی توصیه می شود که چنین کاری را انجام نداده و از روش معمول استفاده نمایید.

ترتیب بیان عبارت های مختلف در یک دستور **SELECT** بشرح زیر است.

```
SELECT column(s)
From table(s)
WHERE row condition(s)
GROUP BY column(s)
HAVING group of rows condition(s)
ORDER BY column(s) ;
```

در زبان **SQL** از عبارت **where** برای محدود کردن سطر ها از عبارت **group by** برای تعیین نحوه گروه بندی و از عبارت **Having** نیز برای انتخاب گروه های خاص استفاده می شود.

فصل پنجم : استخراج داده ها از بیش از یک جدول

استفاده از پیوندها (Joins) :

هرگاه بخواهیم داده هایی را از چندین جدول موجود در یک بانک اطلاعاتی بازیابی کنیم باید از امکان پیوند (Join) استفاده نماییم. سطرهای یک جدول می توانند بر مبنای برخی از ستونهای متناظر ، با سطرهایی از جدول دیگر پیوند (Join) داشته باشند. پیوند (Join) وجود دارد.

(۱) پیوند بشرط تساوی (Equi-join)

(۲) پیوند بشرط عدم تساوی (Non-equi-join)

(۳) پیوند بیرونی (Equi-join)

پیوند بشرط تساوی (Equi-join)

برای تعیین اسامی کارمندانی که در هر آپارتمان قرار دارند باید مقادیر ستون DEPTNO در جدول EMP با مقادیر ستون DEPTNO در جدول DEPT مقایسه گردد ، رابطه بین جدول EMP و جدول DEPT از نوع پیوند بشرط تساوی (Equi-join) است که در آن مقادیر ستون DEPTNO در هر دو جدول یکسان می باشد شرط پیوند را باید در جلوی عبارت WHERE مشخص نمود.

```
SELECT column(s) FROM EMP
WHERE join condition is...
```

برای پیوند دو جدول EMP و DEPT باید دستور زیر را وارد نمایید.

```
SELECT ENAME, JOB , DNAME FROM EMP , DEPT
WHERE EMP.DEPTNO = DEPT.DEPTNO ;
```

ENAME	JOB	DNAME
SMITH	CLERK	RESEARCH
ALLEN	SALESMAN	SALES
WARD	SALESMAN	SALES
JONES	MANAGER	RESEARCH
MARTIN	SALESMAN	SALES
BLAKE	MANAGER	SALES
CLARK	MANAGER	ACCOUNTING
SCOTT	ANALYST	RESEARCH
KING	PRESIDENT	ACCOUNTING
TURNER	SALESMAN	SALES
ADAMS	CLERK	RESEARCH
ENAME	JOB	DNAME
JAMES	CLERK	SALES
FORD	ANALYST	RESEARCH
MILLER	CLERK	ACCOUNTING

همانگونه که ملاحظه می کنید در شرط پیوند ، پیش از نام ستون ، جدول مربوطه نیز مشخص شده است زمانیکه نام ستونهای موجود در شرط پیوند ، یکسان باشند ، ذکر نام جدول ضروری است این ضرورت باید برای تمامی ستونهای همنام ازدو جدول ، که در دستور SELECT بیان می شوند ، اعمال گردد مثال زیر گویای این مطلب است.

```
SELECT ENAME, DEPT. DEPTNO , DNAME
FROM EMP , DEPT
WHERE EMP.DEPTNO = DEPT. DEPTNO
ORDER BY DEPT. DEPTNO ;
```

ENAME	DEPTNO	DNAME
CLARK	10	ACCOUNTING
KING	10	ACCOUNTING
MILLER	10	ACCOUNTING
SMITH	20	RESEARCH
ADAMS	20	RESEARCH
FORD	20	RESEARCH
SCOTT	20	RESEARCH
JONES	20	RESEARCH
ALLEN	30	SALES
BLAKE	30	SALES
MARTIN	30	SALES

ENAME	DEPTNO	DNAME
JAMES	30	SALES
TURNER	30	SALES
WARD	30	SALES

بیان مکرراسامی جداول در یک دستور SELECT ممکن است تاحدودی ملال آور باشد لذا بهتر است بجای آنها ازاسامی موقت ومختصر (که به آن نام مستعار یا alias گفته می شود) استفاده گردد ، ازاین روش در مثال زیراستفاده شده است.

```
SELECT E.ENAME, D.DEPTNO ,D.DNAME
FROM EMP E,DEPT D
WHERE E.DEPTNO = D.DEPTNO
ORDER BY D. DEPTNO ;
```

ENAME	DEPTNO	DNAME
CLARK	10	ACCOUNTING
KING	10	ACCOUNTING
MILLER	10	ACCOUNTING
SMITH	20	RESEARCH
ADAMS	20	RESEARCH
FORD	20	RESEARCH
SCOTT	20	RESEARCH
JONES	20	RESEARCH
ALLEN	30	SALES
BLAKE	30	SALES
MARTIN	30	SALES

حاصلضرب سطرها (PRODUCTS) :

اگر شرط پیوند نادرست بوده و یا حذف گردد ، نتیجه کاریک حاصلضرب دکارتی (product) از سطرها بوده و تمامی ترکیبات ممکن سطرها نمایش داده خواهد شد.

پیوند بشرط عدم تساوی (Non- Equi-join)

رابطه بین جداول EMP و SALGRADE از نوع پیوند بشرط عدم تساوی (non-equi-join) است که در آن هیچ ستونی از EMP بطور مستقیم متناظر با ستونی در جدول SALGRADE نیست. چنین رابطه ای با استفاده از عملگرهایی غیر از عملگر تساوی (=) بدست می آید بعنوان مثال ، برای ارزیابی رتبه یک کارمند حقوق وی باید در محدوده دوم مقدار مشخص باشد که برای اینکار از عملگر BETWEEN استفاده می گردد.

```
SELECT E.ENAME,SAL ,S.GRADE
FROM EMP E,SALGRADE S
WHERE E.SAL BETWEEN S.LOSAL AND S.HISAL;
```

ENAME	SAL	GRADE
SMITH	800	1
ADAMS	1100	1
JAMES	950	1
WARD	1250	2
MARTIN	1250	2
MILLER	1300	2
ALLEN	1600	3
TURNER	1500	3
JONES	2975	4
BLAKE	2850	4
CLARK	2450	4

ENAME	SAL	GRADE
SCOTT	3000	4
FORD	3000	4
KING	5000	5

در عبارت فوق از عملگرهای <= و >= نیز می توانستیم استفاده کنیم. اما عملگر BETWEEN ساده تر از آنهاست.

برای پیوند (Join) سه جدول ، به دوش شرط پیوند نیاز داریم نیز برای پیوند چهار جدول ، حداقل به سه شرط پیوند نیاز است و بعنوان یک قاعده کلی برای پیوند n جدول ، حداقل به n-1 شرط نیاز داریم .

پیوند بیرونی (Outer-join) :

این نوع پیوند ، در حقیقت گسترش یافته پیوند معمولی (Equi- join) است چنین پیوندی تمامی سطرهای حاصل از یک پیونده ساده را برگردانده و علاوه بر آن سطرهایی از جدول را که برای آنان ، بطور مستقیم ، متناظری در جدول دیگر وجود نداشته باشد ، برمی گرداند ، شکل کلی دستور پرس وجو برای چنین پیوندی بصورت زیر است.

```
SELECT ...
FROM table1, table2
WHERE table1.column=table2 .column(+)
```

بعنوان مثال اگرخواهیم تمام کارمندان را ازجدول EMP و دپارتمان های آنها را ازجدول DEPT انتخاب کنیم. دراین صورت ممکن است کارمندانی وجودداشته باشند که دارای دپارتمانی درجدول DEPT نباشد ، سطرهای مربوطه به این کارمندان درصورت استفاده ازشکل ساده پیوند ، نشان داده خواهدشد برای مشاهده چنین سطرهایی دریک پرس وجو بایدحتما ازپیوند بیرونی (outer- join) استفاده می شود.

یک پیوند بیرونی شامل عبارت WHERE بهمراه یک شرط است که این شرط ، به یکی ازدوصورت زیرنوشته می شود.

Table1.column= table2.column(+)

Table1.column(+)=table2.column

اوراکل برای انجام چنین پیوندی ، تعدادی ستون اضافی ، به ازای جدولی که از عملگر (+) استفاده می کندایجادمی نماید تابتواند موجب برقراری پیوندبین سطرهای آن ، باتمامی سطرهای جدول دیگر شود.

بعنوان یک قاعده ، برای برقراری یک پیوند بیرونی ، بایدعلامت (+) رادرجلوی ستون موردنظر ازنام جدولی قراردهید که دارای سطرهای متناظرنیست.

درمثال زیر مجموع حقوق ماهیانه دپارتمان ها ، بدون استفاده ازیک پیوند بیرونی نشان داده شده است.

```
SELECT DEPT.DEPTNO ,DNAME, SUM(SAL) MONTHLy_SALARY
FROM EMP ,DEPT
WHERE EMP.DEPTNO = DEPT.DEPTNO
GROUP BY DEPT.DEPTNO , DNAME
ORDER BY DEPT.DEPTNO ;
```

برای نمایش مجموع حقوق ماهیانه تمام دپارتمان ها حتی آنهایی که دارای کارمندنباشند بااستفاده ازیک پیوند بیرونی ، بایددستورزیرراوارد نمایید.

```
SELECT DEPT.DEPTNO , DNAME,SUM(SAL ) MONTHLY_SALARY
FROM EMP ,DEPT
WHERE EMP.DEPTNO(+) = DEPT.DEPTNO
GROUP BY DEPT.DEPTNO , DNAME
ORDER BY DEPT. DEPTNO ;
```

همانگونه که ملاحظه می کنید سطر مربوطه به دپارتمان OPERATIONS باوجودنداشتن کارمندی درجدول EMP در خروجی ظاهر میشود.

فصل ششم : پرس وجو های فرعی (Subqueries) یا تودرتو

یک پرس وجوی فرعی (subquery) یک عبارت SELECT است که در درون یک عبارت SELECT دیگر قرار می گیرد و شکل کلی آن بصورت زیر است.

```
SELECT column1, column2,...
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE column=
```

```
(SELECT column
```

```
FROM table
```

```
WHERE condition )
```

بطور معمول ، نخست ، دستور SELECT داخلی تراجر شده و سپس حاصل آن بعنوان شرط دستور SELECT اصلی مورد استفاده قرار می گیرد. استفاده از این نوع پرس وجو زمانی مفید است که بخواهیم سطرهای یک جدول را براساس شرایط داده های موجود در همان جدول ، بدست آوریم.

بعنوان مثال ، برای نمایش اسامی کارمندانی که کمترین حقوق را دریافت می کنند باید روال زیر را اجرا نماییم.

(توجه داشته باشید که شرط کمترین حقوق ، یک کمیت نامشخص است) .

(۱) حداقل حقوق را بیابیم.

```
SELECT MIN(SAL ) FROM EMP ;
```

(۲) کارمندانی را پیدا کنیم که آن مقدار حقوق را دریافت می کنند

```
SELECT ENAME, JOB , SAL
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE SAL=( 'کمترین حقوق' )
```

می توان دو عبارت فوق را بصورت یک پرس وجوی تودرتو بایکدیگر تلفیق نمود.

```
SELECT ENAME, JOB , SAL
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE SAL = (SELECT MIN(SAL) FROM EMP ) ;
```

هر عبارت SELECT را می توان بعنوان یک بلوک پرس وجو (query block) در نظر گرفت . مثال فوق دارای دو بلوک پرس وجو است که یکی اصلی و دیگری فرعی یا داخلی است نخست بلوک داخلی تر اجرایی شود و مقدار 800 را بعنوان نتیجه برمی گرداند. پس از آن بلوک پرس وجوی اصلی اجرایی گردد که از مقدار 800 بعنوان شرط جستجو ، استفاده می کند در حقیقت پرس وجوی اصلی ، مشابه عبارت زیر خواهد بود.

```
SELECT ENAME, JOB , SAL
```

```
FROM EMP
```

```
WHERE SAL =800 ;
```

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

درمثال فوق عدد 800 یک مقدار واحد است برای مبنا پرس وجوهایی که حاصل آنها فقط یک مقدار واحد باشد ، پرس وجو های تک سطری نامیده می شوند درچنین حالتی درپرس وجوی اصلی ، می توان ازعلمگرهای تک سطری مانند : = ، < ، > ، <= و... برای مقایسه بامقدار واحد بدست آمده استفاده نمود.

بعنوان مثالی دیگر ، برای پیدا کردن کارمندانی که شغلشان مشابه شغل BLAKE است باید عبارت زیر را وارد نمایید.

```
SELECT ENAME, JOB
FROM EMP
WHERE JOB =( SELECT JOB
                FROM EMP
                WHERE ENAME = 'BLAKE') ;
```

پرس وجوی فرعی یا داخلی شغل Blake را بدست آورده و حاصل بعنوان شرط مقایسه ، درپرس وجوی اصلی ، مورد استفاده قرار می گیرد.

حاصل یک پرس وجوی فرعی ، می تواند بیش از یک سطر باشد بعنوان مثال در عبارت زیر می خواهیم کارمندانی را که در هر آپارتمان کمترین حقوق را دریافت می دارند. می باشند.

```
SELECT ENAME,SAL,DEPTNO
FROM EMP
WHERE SAL IN ( SELECT MIN( SAL )
                FROM EMP
                GROUP BY DEPTNO ) ;
```

همانگونه که ملاحظه می کنید پرس وجوی فوق حاوی یک عبارت GROUP BY است این بدان معنی است که نتیجه آن می تواند بیش از یک سطر باشد . بنابراین درچنین حالتی به عملگر های مقایسه ای چندسطری نیاز داریم که درمثال فوق از عملگر IN استفاده شده است.

در نتیجه بدست آمده از پرس وجوی مذکور ، نام دپارتمان ها لزوما منطبق با اسامی کارمندانی که در آن کار می کنند ، نیست . بعلاوه از آنجائیکه مافقط میزان حقوق را بررسی می کنیم ، لذا پرس وجوی فرعی یا داخلی ، فقط حداقل حقوق را به ازای هر دپارتمان ، تعیین کرده و لزوما هیچگونه انطباقی بین کارمند و دپارتمان وی وجود ندارد بنابراین برای برقراری این انطباق باید پرس وجوی فوق را بصورت زیر بازنویسی نمود :

```
SELECT ENAME ,SAL, DEPTNO
FROM EMP
WHERE (SAL , DEPTNO ) IN ( SELECT MIN(SAL),DEPTNO
                           FROM EMP
                           GROUP BY DEPTNO );
```

(همانگونه که ملاحظه میکنید ، حاصل دو پرس وجو تصادفا مشابه یکدیگر است ولی این بمعنی صحت عملکرد پرس وجوی اول ، تحت همه شرایط نیست) .

در پرس وجوی اخیر ، ازدوستون درمقابل عبارت **WHERE** بعنوان شرایط جستجو ، استفاده شده است که این دوستون ، با کامالزهم جدا شده اندتوجه داشته باشید که در پرس وجوی فرعی ، ستون های مربوطه ، باید بهمان ترتیبی که در عبارت **WHERE** از پرس وجوی اصلی آمده اند قرارگیرند. علاوه برآن ، نوع داده ای ستونهای متناظر نیزباید یکسان باشد. اگر حاصل یک پرس وجوی فرعی ، بیش ازیک سطرباشد ، ولی از عملگر تک سطری جهت انجام مقایسه استفاده شود ، دراینحالت **SQL*Plus** پیغام خطایی رانشان خواهد داد.

```
SELECT ENAME ,SAL , DEPTNO
FROM EMP
WHERE SAL=(SELECT MIN(SAL )
            FROM EMP
            GROUP BY DEPTNO ) ;
```

ERROR : ORA-1427 : single-row subquery returns more than one row

اگر پرس وجوی فرعی سطری را برنگرداند بازهم پیغام خطای فوق را دریافت خواهید نمود.

```
SELECT ENAME , JOB
FROM EMP
WHERE JOB =( SELECT JOB
              FROM EMP
              WHERE ENAME ='SMYTHE') ;
```

ERROR : ORA-1427 single-row sub query returns more than one row

no records selected

عملگر های ANY و ALL :

در پرس وجوی های فرعی که حاصل آنها بیش ازیک سطر است می توان از این عملگر ها استفاده نمود. این عملگر ها در عبارتهای **WHERE** وبهمراه عملگر های منطقی **=, <, >, <=, >=** و **=** بکار می روند.

عملگر **ANY** یک مقدار را باهریک از مقادیر حاصل از یک پرس وجوی فرعی مقایسه می کند بعنوان مثال ، برای نمایش کارمندانی که میزان حقوق آنها بیشتر از حداقل حقوق دریافتی در دپارتمان 30 است ، باید عبارت زیر را وارد نماییم.

```
SELECT ENAME,SAL,JOB,DEPTNO
FROM EMP WHERE SAL > ANY( SELECT DISTINCT SAL
                          FROM EMP
                          WHERE DEPTNO =30)
ORDER BY SAL DESC;
```

ENAME	SAL	JOB	DEPTNO
KING	5000	PRESIDENT	10
SCOTT	3000	ANALYST	20
FORD	3000	ANALYST	20
JONES	2975	MANAGER	20
BLAKE	2850	MANAGER	30
CLARK	2450	MANAGER	10
ALLEN	1600	SALESMAN	30
TURNER	1500	SALESMAN	30
MILLER	1300	CLERK	10
WARD	1250	SALESMAN	30
MARTIN	1250	SALESMAN	30
ADAMS	1100	CLERK	20

12 rows selected.

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

در دپارتمان 30 حداقل میزان حقوق ، ۹۵۰ دلار و مربوط به Jmaes است پرس وجوی اصلی ، اسامی کارمندانی را که حقوقشان بیشتر از این مقدار است بدست می آورد. ' > ANY ' بمعنی ' بیشترین مقدار حداقل ' بوده و ' = ANY ' نیز معادل عملگر IN است بهنگام بکاربردن عملگر ANY اغلب باید از کلمه DISTINCT جهت ممانعت از انتخاب سطرهای تکراری استفاده نمود.

عملگر ALL نیز یک مقدار را با همه مقادیر حاصل از یک پرس وجوی فرعی ، مقایسه می کند ولی بلحاظ مفهومی با عملگر ANY متفاوت است بعنوان مثال برای نمایش کارمندانی که میزان حقوق آنها بیشتر از حقوق دریافتی تمامی کارمندان دپارتمان 30 است ، باید عبارت زیر را وارد نماییم.

```
SELECT ENAME , SAL , JOB , DEPTNO FROM EMP
WHERE SAL > ALL(SELECT DISTINCT SAL
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30):
```

در دپارتمان 30 بیشترین میزان حقوق ، 2850 دلار بوده که متعلق به Blake است . پرس جوی مذکور آندسته از کارمندانی را که حقوقشان بیشتر از این مبلغ است نشان میدهد. ' > All ' بمعنی ' بیشترین مقدار حداکثر ' می باشد.

می توان از عملگر NOT به همراه عملگر های ANY, IN, ALL استفاده نمود .

استفاده از عبارت **HAVING** در پرس وجوی تودرتو :

همانگونه که میدانید از عبارت **WHERE** برای اعمال محدودیت بر روی تک تک سطرها ، و از عبارت **HAVING** نیز برای اعمال محدودیت بر روی گروههایی از سطرها استفاده می شود بعنوان مثال برای نمایش دپارتمان هایی که دارای میانگین حقوقی کمتر از دپارتمان 30 هستند ، باید عبارت زیر را وارد نمایید.

```
SELECT DEPTNO , AVG (SAL )
FROM EMP
HAVING AVG (SAL ) > ( SELECT AVG (SAL)
FROM EMP
WHERE DEPTNO =30)
GROUP BY DEPTNO ;
```

بعنوان مثالی دیگر برای نشان دادن شغلی که دارای بیشترین میانگین حقوقی است باید عبارت زیر را وارد نمایید.

```
SELECT JOB , AVG( SAL )
FROM EMP
HAVING AVG (SAL ) =( SELECT MAX(AVG (SAL ))
FROM EMP
GROUP BY JOB )
GROUP BY JOB;
```

JOB	AVG (SAL)
PRESIDENT	5000

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

در عبارت فوق ، نخست پرس وجوی فرعی یاداخلی ، میانگین حقوق را به ازای هر شغل ، بدست آورده وباستفاده از تابع MAX حداکثر این میانگین ها را مشخص می سازد. مقدار حاصله (5000) نیز ، بعنوان شرط عبارت HAVING در پرس وجوی اصلی، مورد استفاده قرار می گیرد.

در یک پرس وجوی فرعی ، نمی توان از عبارت ORDEY BY استفاده نمود . قاعده این است که در یک دستور SELECT فقط یک عبارت ORDER BY می توانیم داشته باشیم و آن نیز باید آخرین عبارت در فرمان SELECT باشد. پرس وجوهای فرعی خودمی توانند بصورت تودرتو باشند بعنوان مثال ، برای نمایش نام ، شغل ، و تاریخ استخدام کارمندی که حقوقشان بیشتر از حداکثر میزان حقوقشان در دپارتمان SALES است باید عبارت زیر را وارد نمایید.

```
SELECT ENAME , JOB , HIREDATE , SAL
FROM EMP
WHERE SAL > ( SELECT MAX( SAL )
                FROM EMP
                WHERE DEPTNO =( SELECT DEPTNO
                                FROM DEPT
                                WHERE DNAME = 'SALES'));
```

ENAME	JOB	HIREDATE	SAL
JONES	MANAGER	02-APR-81	2975
SCOTT	ANALYST	19-APR-87	3000
KING	PRESIDENT	17-NOV-81	5000
FORD	ANALYST	03-DEC-81	3000

یک پرس وجوی اصلی می تواند حداکثر دارای 16 پرس وجوی فرعی در سطح یک باشد. نیز هر سطح می تواند تا 255 سطح بصورت تودرتو ، عمق داشته باشد.

سطح 255 ... سطح 3 سطح 2 سطح 1

```
-----
SELECT
FROM
WHERE ( SELECT
        FROM
        WHERE (SELECT
                FROM
                WHERE ))
```

```
SELECT
FROM
WHERE
```

.

.

حداکثر تا ۱۶ سطح

پرس وجوهای موجود در یک سطح ، میتوانند با عملگر هایی نظیر union از هم جدا شوند در این حالت استفاده از حداکثر 16 پرس وجو مجاز می باشد.

قواعد کلی درباره پرس وجو های موجود در تودرتو :

- پرس وجوی فرعی یا داخلی ، باید در داخل پرانتز بوده و در سمت راست عبارت شرط، قرار گیرد.
 - پرس وجوی فرعی ، نباید حاوی عبارت ORDER BY باشد.
 - ستون هایی که در مقابل عبارت SELECT از پرس وجوی فرعی قرار می گیرند ، باید بهمان ترتیبی باشند که در عبارت شرط پرس وجوی اصلی بکار می روند . نوع داده ای و تعداد ستونها نیز باید یکسان باشد.
 - در یک پرس وجوی فرعی می توان از عملگر های مجموعه استفاده نمود.
 - پرس وجوی فرعی بغیر از پرس وجو های همبسته (correlated) همیشه با شروع از پایین ترین عمق ، اجرا می شوند.
 - میتوان از عملگر های منطقی و SQL ، مشابه ANY و ALL ، استفاده نمود.
- پرس وجوی فرعی میتوانند :

- از عبارت GROUP BY و یا توابع گروه استفاده کنند.
- یک یا چند ستون برگردانند .
- بصورت AND یا OR همراه با پرس وجو پرس وجوی اصلی بکار روند.
- بین جداول پیوند ایجاد کنند .
- داده ها را از جدولی غیر از جدول موجود در پرس وجوی اصلی بازیابی کنند.
- در عبارتهای CREATE TABLE, INSERT, DELETE, UPDATE, SELECT ظاهر شوند .
- بایک پرس وجوی اصلی، همبسته (correlate) شوند.

پرس وجوهای هم بسته (correlated subqueries) :

این پرس وجو ، از نوع تودرتو (nested subquery) است که به ازای هر سطر از پرس وجوی اصلی یکبار اجرا شده و در آن از ستونی که در پرس وجوی اصلی بکار رفته ، استفاده می گردد و همین امر باعث می شود که نحوه پردازش اینگونه پرس وجو ها متفاوت از پرس وجو های تودرتوی معمولی باشد یک پرس وجو همبسته با بکار بردن ستونی از پرس وجوی اصلی در بخش شرایط مربوط به پرس وجوی فرعی ، مشخص میگردد در یک پرس وجو تودرتوی معمولی ، نخست پرس وجوی داخلی تر یکبار اجرا شده و نتیجه بدست آمده در پرس وجوی اصلی مورد استفاده قرار می گیرد امادر پرس وجوهای همبسته ، قضیه بدین شکل نیست در اینجا پرس وجوی داخلی تر به ازای هر سطر از پرس وجوی اصلی ، یکبار اجرا می شود مراحل اجرای یک پرس وجو همبسته عبارتند از :

- ۱) هر سطر از پرس وجوی اصلی بدست می آید.
- ۲) به ازای هریک از سطرهای واکنشی شده ، پرس وجوی فرعی یکبار اجرا می گردد.
- ۳) مقادیر حاصل از پرس وجوی فرعی جهت تعیین واحد شرایط بودن سطرهای بدست آمده از مرحله اول ، مورد استفاده قرار می گیرند.
- ۴) روال فوق بابررسی تمامی سطرهای موجود در پرس وجوی اصلی ادامه می یابد.

بعنوان مثال برای پیدا کردن کارمندانی که میزان حقوقشان بیشتر از میانگین حقوق دپارتمان آنهاست ، باید عبارت زیر را

وارد نمایید.

```
SELECT EMPNO , ENAME , SAL , DEPTNO
FROM EMP E
WHERE SAL > ( SELECT AVG( SAL )
FROM EMP
WHERE DEPTNO = E.DEPTNO )
ORDER BY DEPTNO ;
```

EMPNO	ENAME	SAL	DEPTNO
7839	KING	5000	10
7566	JONES	2975	20
7788	SCOTT	3000	20
7902	FORD	3000	20
7499	ALLEN	1600	30
7698	BLAKE	2850	30

6 rows selected.

توجه داشته باشید که استفاده از نام مستعار (alias) برای برخی از ستونها ، جهت عدم ایجاد ابهام بسیار ضروری است برای تحلیل مثال فوق آن را به دو بخش تقسیم می کنیم:

در پرس وجوی اصلی :

(۱) اولین رکورد (اسمیت ، دپارتمان 20 و میزان حقوق 800 دلار) انتخاب می گردد.

(۲) جدول EMP دارای نام مستعار E بوده که از آن در ستون deptno از پرس وجوی فرعی استفاده شده است

(۳) عبارت WHERE عدد 800 را با مقدار بدست آمده از پرس وجوی فرعی مقایسه می کند .

در پرس وجوی فرعی :

(۴) میانگین حقوق ، به ازای دپارتمان مربوط به کارمند مشخص شده محاسبه می گردد.

(۵) ستون E.DEPTNO در پرس وجوی فرعی از طریق ستون DEPTNO در پرس وجوی اصلی ، مقدار میگردد.

(۶) میانگین حقوق به ازای دپارتمان اسمیت (20) ، معادل 2175 دلار است .

(۷) سطر بدست آمده در پرس وجوی اصلی ، با شرایط بدست آمده در این حالت سازگار نبوده و لذا نادیده گرفته می شود.

(۸) روال فوق برای سایر رکوردهای حاصل از پرس وجوی اصلی تکرار می گردد

یک دستور Update نیز می تواند حاوی پرس وجو های همبسته باشد :

```
UPDATE EMP E
SET ( SAL,COMM)=( SELECT AVG(SAL ) *1.1,AVG (COMM)
FROM EMP
WHERE DEPTNO= E.DEPTNO),
HIRDATE = '11-JUN-85' ;
```

عملگر ها (Operators) :

در پرس وجو های تودرتو استفاده از تمامی عملگر ها نظیر ANY و ALL معتبر خواهد بود . علاوه بر همه آنها می توان از عملگر EXISTS نیز استفاده نمود این عملگر غالبا در پرس وجو های همبسته ، بکار می رود کار این عملگر بررسی وجود و یا عدم وجود برخی از مقادیر است . اگر مقدار مربوطه وجود داشته باشد حاصل این عملگر TRUE بوده و در صورت عدم وجود یک مقدار ، حاصل آن FALSE خواهد بود. بعنوان مثال برای پیدا کردن کارمندانی که خود ، یک مدیر بوده و دارای افراد زیر دست باشند ، باید عبارت زیر را وارد نمایید :

```
SELECT EMPNO, ENAME ,JOB , DEPTNO
FROM EMP E
WHERE EXISTS ( SELECT EMPNO
                FROM EMP
                WHERE EMP.MGR= E.EMPNO)
ORDER BY EMPNO;
```

EMPNO	ENAME	JOB	DEPTNO
7566	JONES	MANAGER	20
7698	BLAKE	MANAGER	30
7782	CLARK	MANAGER	10
7788	SCOTT	ANALYST	20
7839	KING	PRESIDENT	10
7902	FORD	ANALYST	20

6 rows selected.

بعنوان مثالی دیگر ، برای یافتن همه کارمندانی که دپارتمان آنها در جدول DEPT وجود ندارد باید عبارت زیر را وارد کنید.

```
SELECT EMPNO , ENAME, DEPTNO
FROM EMP
WHERE NOT EXISTS( SELECT EMPNO
                  FROM EMP
                  WHERE DEPT.DEPTNO = EMP.DEPTNO );
```

قابل ذکر است عبارت فوق ، رکوردی را بر نمی گرداند.

فصل هفتم : مبانی طراحی یک بانک اطلاعاتی رابطه ای

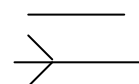
هرسیستم اطلاعاتی ، بابخشی از جهان واقعی سروکاردارد طراحی یک سیستم بانک اطلاعاتی عبارت است از تبدیل مدلی ازدنیای واقعی به صورت یک نرم افزار کاربردی . هرسیستم بانک اطلاعاتی دارای مراحل تعیین استراتژی ، تحلیل ، طراحی وایجاد می باشدخروجی هرمرحله ، بعنوان ورودی مرحله بعد ، بکارخواهدرفت . در این مبحث ، نحوه ایجادجدوال بانک اطلاعاتی بهمراه مبانی طراحی سیستم موردبررسی قرارمی گیرد.

هدف طراح سیستم ، ایجاد یک طرح فیزیکی برای پیاده سازی سیستم براساس نتایج بدست آمده از مرحله تحلیل سیستم می باشد . درمرحله تحلیل نمودار رابطه موجودیتها یا ERD (Entity Relationship Diagram) تولید می گردد . این مدل یک ابزار ارتباطی بوده که درآن ، رابطه بین موجودیتها نظیرشخص ، شی فیزیکی ، فعالیت و... نشان داده می شود (موجودیت آن چیزی است که درارتباط با آن داده هایی نگهداری می شود) و به آن مدل مفهومی (Conceptual Model) نیزگفته می شود.

خطوط وعلائم بکاررفته دریک نمودارERD عبارتنداز :

رابطه یک بیک

رابطه یک به چند

(# یا pi) : بخشی از معرفه یونیک O : فیلداختیاری (* یا M) : معرف فیلداجباری

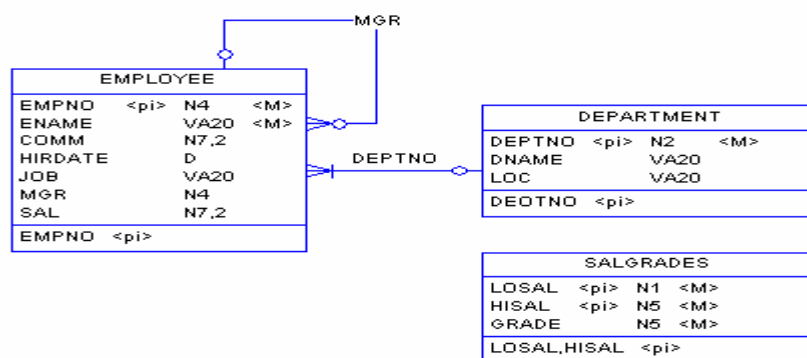
مفهوم نمودار رابطه بین جدول کارمندان (Employee) و دپارتمانها (Department) چنین است :

- هر دپارتمان میتواند شامل یک یاچند کارمند باشد .

- هر کارمند باید فقط و فقط ، عضو یک دپارتمان باشد.

- هرمدیر، خودیک کارمند بوده ومی تواند چندین کارمندزیردست نیزداشته باشد.

درفازطراحی ، مدل مفهومی ، به یک مدل منطقی تبدیل شده و توسط یک نمودار جداول (Table Diagram) نشان داده می شود . درنمودار جداول جدولهای موردنیاز تشریح می شوند. درچنین نموداری، هرجدول ، توسط یک مستطیل نشان داده شده واربطات بین آنها نیزتوسط خطوطی مشخص می گردد ستونی (column) که بوجود آورنده ارتباط است برروی این خطوط ظاهرمی گردد مشخصه ستونهای یک جدول نیز درداخل مستطیل نشان داده می شود.

در نمودار جدولی فوق ، N بمعنی عدد (Number) ، VA بمعنی کاراکتر (Variable Character) ، D بمعنی تاریخ (Data) و f بمعنی کلید خارجی (Foreign key) می باشد.

علامت pi بمعنی آن است که ستون مربوطه ، بخشی از یک کلید اصلی (primary key) است کلید اصلی یک ستون ویاترکیبی از ستونهایی است که مقادیر آنها منحصر بفرد (unique) بودن سطرها را در یک جدول ، مشخص می سازد ، بعنوان مثال ، ستون EMPNO در جدول EMP سطرها را از هم متمایز می کند و نباید دارای مقدار تکراری (duplicate) باشد در یک جدول ، ستونی که کلید اصلی است حتما باید دارای مقدار غیرنول باشد اگر کلید اصلی ، شامل بیش از یک ستون باشد در این صورت هیچک از آن ستونها نیز نمیتوانند دارای مقدارنول باشند.

علامت f در نمودار جدولی ، مشخص می سازد که ستون مربوطه به یک کلید خارجی (foreign key) است یک کلید خارجی ، ستون ویاستونهایی است که محتویات آن ، از طریق مقادیر کلید اصلی در جدول دیگر بدست می آید ، کلیدهای خارجی امکان پیوند بین جداول را فراهم می سازند. ستون DEPTNO در جدول EMP یک ، کلید خارجی است و دارای مشخصه f می باشد مقدار این ستون باید متنظر بایکی از مقادیر موجود در ستون DEPTNO از جدول DEPT (که کلید اولیه بوده و دارای مشخصه pi است) باشد.

در اوراکل ، کلیدهای اصلی دارای شاخص های منحصر بفرد (unique index) می باشند تا مانع از درج مقادیر تکراری شوند.

اگر ستونی دارای مشخصه M باشد معنی آن است که این ستون ، حتما باید مقدار بگیرد.

پس از تعیین نمودارهای جدولی ، باید آنها را به دستورات ایجاد جدول (CREATE TABLE) تبدیل نماییم.

زبان تعریف داده ها و دیکشنری داده ها (Date Definition Language & Data Dictionary)

- جدول در هر زمانی میتواند ایجاد شوند حتی اگر کاربران در حال استفاده از بانک اطلاعاتی باشند.
- طول داده ها متغیر می باشد و این بدان معنی است که داده ها فقط به اندازه طولشان ذخیره می شوند و بلاتکهای ابتداء انتها ذخیره نخواهند شد.
- نیازی به تعیین اندازه جدول نیست این امر ، بصورت کلی ، باتعیین میزان فضای لازم برای بانک اطلاعاتی تعیین می گردد.
- مقادیر نول فضایی را اشغال نمی کنند.
- ساختار جدول رامی توان بهنگام استفاده On-Line از آنها اصلاح نمود.

مراحل ایجاد یک جدول :

- (۱) نام جدول باید بایکی از حروف A-Z و یا a-z شروع شود.
 - (۲) این نام می تواند شامل حروف ، اعداد و کاراکتر زیر خط (underscore) باشد.
 - (۳) حروف بزرگ و کوچک در تعیین نام جدول ، یکسانند بعنوان مثال اسامی EMP, emp, eMp معرف نام یک جدول می باشند.
 - (۴) نام یک جدول می تواند حداکثر دارای 30 کاراکتر باشد.
 - (۵) نام یک جدول نباید مشابه نام جدول ویانمایه دیگری در همان بانک اطلاعاتی باشد.
- مثالهایی از اسامی مجاز و غیر مجاز برای جداول در زیر آمده است :

EMP35 : مجاز است

EMP85: غیرمجاز است زیرا بایک حرف ، شروع نشده است.

FIXED_ASSETS مجاز است.

FIXED ASSETS : غیرمجاز است زیرا بین حروف آن فاصله وجود دارد.

UPDATE : غیرمجاز است زیرا یک کلمه رزرو شده (reserved word) است.

TABLE1 : مجاز است ، ولی بهتر از چنین نامهایی استفاده نشود و بجای آن اسامی گویاتری بکار رود.

نوع داده ای ستونهای یک جدول (Column Types) :

برای ایجاد یک جدول ، باید نوع داده ای (Data Type) ستون های آن را مشخص نمایید. جدول زیر مهمترین انواع داده ای را نشان می دهد در جلوی هر نوع داده ای ، میتوان طول ستون مورد نظر را توسط اعدادی در داخل پرانتز مشخص نمود این عدد معرف حداکثر طول مجازی است که مقدار متناظر با این ستون ، می تواند داشته باشد ستونهای از نوع CHAR حتما باید دارای مشخصه طول باشند ولی برای ستون های از نوع NUMBER ، این امر ، اجباری نیست.

نوع داده ای	محتویات
CHAR(w)	حاوی مقادیر کاراکتری ، شامل حروف بزرگ و کوچک و کاراکترهای خاص (نظیر +, -, %, &) است طول مقادیر این ستون نمی تواند بیشتر از 240 کاراکتر باشد.
NUMBER	حاوی مقادیر عددی شامل ارقام 0-9 و علامتهای +, -, نقطه اعشار است حداکثر طول مقادیر این ستون (بدون در نظر گرفتن علامت و نقطه اعشار) 40 رقم است
NUMBER(w)	مشابه نوع داده ای قبلی است که در آن حداکثر طول w مشخص میگردد مقدار w نمیتواند بیشتر از 40 باشد.
NUMBER(W,d)	مشابه نوع داده ای قبلی است که در آن حداکثر طول ستون با w و حداکثر تعداد ارقام اعشاری آن با d مشخص می گردد .
DATE	مقادیر حاوی تاریخ از 1 ژانویه 1972 تا 31 دسامبر 4712 پس از میلاد
LONG	مشابه نوع داده ای CHAR بوده ولی می تواند دارای طول حداکثر 65535 کاراکتر باشد در یک جدول بیش از یک ستون از نوع LONG نمی توان تعریف نمود.

مثالهایی از تعریف نوع داده ای در زیر آمده است :

CHAR(12) : ستون متناظر میتواند دارای حداکثر 12 کاراکتر باشد.

NUMBER(4) : ستون متناظر میتواند دارای حداکثر 4 رقم باشد.

NUMBER(8,3) : ستون متناظر میتواند دارای حداکثر 8 رقم باشد (5 رقم صحیح و 3 رقم اعشار)

برای ایجاد یک جدول ، در بانک اطلاعاتی اورا کل ، باید از دستور Create Table استفاده نمایید.

```
CREATE TABLE TABLE_NAME
(column_name type(size) [ NULL/NOT NULL],
column_name type(size) [NULL/NOT NULL] ,
... ) ;
CREATE TABLE DEPT
( DEPTNO NUMBER(2) NOT NULL ,
DNAME CHAR(12) ,
LOC CHAR(12)) ;
```

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

گزینه NULL به معنی آن است که ستون متناظر میتواند دارای مقدار نول باشد . یک ستون بهنگام تعریف به طور پیش فرض دارای گزینه NULL بوده ولذا نیازی به ذکر آن نیست.

گزینه NOT NULL به معنی آن است که ستون متناظر حتما باید دارای یک مقدار غیرنول باشد در صورتیکه بخواهید سطر را بدون دادن مقدار به ستون های NOT NULL درج کنید. پیغام خطایی توسط SQL*Plus ظاهر می شود.

مثالی از ایجاد یک جدول (بنام EMP) در زیر آمده است :

```
CREATE TABLE EMP (  
EMPNO NUMBER(4) NOT NULL ,  
ENAME CHAR(10) ,  
JOB CHAR(10) ,  
MGR NUMBER(4) ,  
HIREDATE DATE ,  
SAL NUMBER ,  
COMM NUMBER(7,2) ,  
DEPTNO NUMBER(2) NOT NULL ) ;
```

بالجراى دستور فوق ، پیغام Table created نشان داده می شود.

برای مشاهده نحوه تعریف جدول ، باید از دستور زیر استفاده نمایید :

```
DESCRIBE EMP ; OR DESC EMP ;
```

NAME	NULL?	EMP
EMPNO	NOT NULL	NUMBER(۴)
ENAME		CHAR(۱۰)
JOB		CHAR(۱۰)
MGR		NUMBER(۴)
HIREDATE		DATE
SAL		NUMBER(۷.۲)
COMM		NUMBER(۷.۲)
DEPTNO	NOT NULL	NUMBER(۲)

در مثال مذکور EMPNO بصورت NOT NULL تعریف شده و ستونی است که معرف منحصر بفرد بودن هر سطر از جدول است.

بعنوان مثالی دیگر ، برای ایجاد جدولی که باید حاوی ستونهاى نام ، حقوق ورتبه کارمندان باشد باید دستور زیر را وارد نمایید

```
CREATE TABLE EMP_SALS(NAME , SALARY, GRADE) AS  
SELECT ENAME , SAL GRADE  
FROM EMP , SALGRADE  
WHERE EMP.SAL BETWEEN LOSAL AND HISAL ;  
Table created
```

DESC EMP_SALS;

NAME	NULL?	EMP
NAME		CAHR(۱۰)
SALARY		NUMBER(۷,۲)
GRADE		NUMBER

نحوه اصلاح ساختاریک جدول

با استفاده از دستور ALTER TABLE میتوان نحوه تعریف یک جدول را تغییر داد :

(۱) برای افزودن یک ستون جدید به جدول باید از گزینه ADD استفاده نمود.

ALTER TABLE name

ADD (column type)

بعنوان مثال ، برای افزودن ستونی برای نگهداری نام همسر هر یک از کارمندان در جدول EMP باید از دستور زیر استفاده

نمایید :

ALTER TABL EMP

ADD (SPOUSE_NAME CHAR(10) ;

Table altered.

نحوه ایجاد یک جدول با استفاده از جدول دیگر

میتوان یک جدول را با استفاده از جدول دیگر تعریف نمود که در این حالت سطرهای آن نیز ، توسط سطرهای جدول مبدا

پرمی شوند.

CREATE TABLE table_name

[(column_name [NULL/NOT NULL],...)]

AS SELECT statement

× جدول جدید با ستونهای مشخص شده ایجاد شده و عمل درج در سطرهای آن از طریق دستور SELECT انجام می گردد.

× اگر ستونهای جدول جدید کاملاً مشابه ستون های جدول مبدا باشند نیازی به ذکر اسامی ستونها در دستور فوق نخواهد بود.

× در صورت مشخص کردن ستونها ، تعداد آنها باید مساوی تعداد ستونهای متناظر در دستور SELECT باشد.

بعنوان مثال ، برای ایجاد جدول DEPT30 که باید حاوی ستونهای شماره ، نام ، شغل و حقوق کارمندان دپارتمان 30 باشد ،

باید دستور زیر را وارد نمایید.

CREATE TABLE DEPT30 AS

SELECT EMPNO , ENAME, JOB , SAL

FROM EMP

WHERE DEPTNO =30 ;

برای مشاهده نحوه تعریف جدول ، باید از دستور زیر استفاده نمایید.

DESC DEPT30 ;

NAME	NULL?	EMP
EMPNO	NOT NULL	NUMBER(4)
ENMAE		CHAR(10)
JOB		CHAR(9)
MGR		NUMBER(4)
HIREDATE		DATE
SAL		NUMBER(7,2)
COMM		NUMBER(7,2)
DEPTNO		NUMBER(2)
NAME_SPOUSE		CHAR(10)

(2) برای تغییر یک ستون باید از گزینه MODIFY استفاده نمود :

ALTER TABLE name

MODIFY(column type [NULL])

بعنوان مثال برای تغییر طول ستون ENAME در جدول EMP به مقدار 25 کاراکتر باید از دستور زیر استفاده نمایید :

ALTER TABLE EMP

MODIFY (ENAME CHAR(25)) ;

Table altered

DESC EMP;

NAME	NULL?	EMP
EMPNO	NOT NULL	NUMBER(4)
ENMAE		CHAR(25)
JOB		CHAR(9)
MGR		NUMBER(4)
HIREDATE		DATE
SAL		NUMBER(7,2)
COMM		NUMBER(7,2)
DEPTNO		NUMBER(2)
NAME_SPOUSE		CHAR(10)

سه نوع تغییر را نمی توان بر روی جداول موجود ، اعمال نمود.

(۱) نمی تواند ستونی را که حاوی مقادیر نول است بصورت NOT NULL تغییر دهید.

(۳) نمیتوانید اندازه یک ستون را کاهش داده و یا نوع داده ای آن را تغییر دهید مگر آنکه ستون مربوطه شامل هیچ داده ای نباشد.

نحوه حذف یک جدول

با استفاده از دستور DROP TABLE میتوان یک جدول اوراکلی را حذف نمود.

DROP TABLE EMP ;

بهنگام حذف یک جدول باید به نکات زیر توجه نمایید :

- تمامی داده های موجود در آن جدول ، به همراه شاخص (index) های مربوطه از بین خواهند رفت.
- نمایه ها (VIEWS) و مترادفهای (SYNONYMS) متناظر با جدول باقی مانده ولی غیر معتبر خواهند بود.
- تمامی تراکنشهای معوق (Pending Transactions) ، ثبت نهایی (commit) میگردند.
- فقط ایجاد کننده یک جدول ، میتواند آن را حذف نماید.

نحوه تغییر نام یک جدول

با استفاده از دستور RENAME میتوان نام یک جدول را تغییر داد.

RENAME old TO new ;

بعنوان مثال برای تغییر نام جدول EMP ، به EMPLOYEE باید دستور زیر را وارد نمایید :

RENAME EMP TO EMPLOYEE ;

دیکشنری داده ها در اوراکل

دیکشنری داده ها (Data Dictionary) یکی از مهمترین بخشهای سیستم مدیریت بانک اطلاعاتی اوراکل است و شامل جداول و نمایه هایی است که حاوی اطلاعات باارزشی درباره کاربران (USERS)، حق دسترسی کاربران (USER PRIVILEGES)، جداول ها (TABLES)، شاخص ها (INDEXES) و نحوه بازرسی (AUDITING) می باشد.

یکسری داده ها بهنگام نصب اوراکل ، بطور خودکار ایجاد شده و مالک آنها نیز کاربر SYS است این جداول بطور اتوماتیک بوسیله سیستم مدیریت بانک اطلاعاتی اوراکل ، نگهداری و اصلاح شده و غالبا توسط کاربران عادی ، مورد دسترسی قرار نمی گیرند زیرا اطلاعات موجود در آن ها بسادگی ، قابل فهم نیستند.

نمایه ها (views) دیکشنری داده ها ، شامل اطلاعاتی است که فهم آن برای یک کاربر عادی ساده تر بوده و دارای کاربردهای بیشتری نیز می باشند مالک این نمایه ها کاربر system است. این نمایه ها بطور اتوماتیک بهنگام نصب اوراکل ، ایجاد نمی شوند و برای ایجاد آنها باید فایل CATALOG.ORA توسط کاربر SYSTEM اجرا گردد.

نگهداری و اصلاح جداول و نمایه های سیستمی در فاصله های زمانی مشخص توسط سیستم مدیریت بانک اطلاعاتی اوراکل انجام می شود بعنوان مثال اگر یک اجازه دسترسی (grant) به کاربر جدیدی داده شود در اینحالت یک سطر جدید به جدول SYSUSERAUTH افزوده میگردد اگر کاربری یک جدول جدید ایجاد نماید در اینحالت سطر جدیدی در جدول SYS.TABLES درج می گردد.

بالجای فایل CATALOG.ORA جدولی بنام DTAB ایجاد می گردد این جدول دارای دو ستون TNAME (نام جدول)

و REMARKS (شرح جدول) بوده و لیستی از همه جداول و نمایه های سیستمی در آن قرار دارد.

برای مشاهده تمامی جداول سیستمی موجود باید دستور زیر را وارد نمایید :

```
SELECT * FROM DTAB ;
```

از میان جداول سیستمی موجود ، جدولهای زیر دارای کاربردی بیشتری هستند :

CATALOG : حاوی تمامی جداول و نمایه های قابل دسترسی برای یک کاربر است

COL : نشان دهنده ستونهای موجود در جدول ایجاد شده توسط یک کاربر است.

COLUMNS: حاوی ستون های موجود در تمامی جداول قابل دسترسی توسط یک کاربر است

INDEXES : شامل تمامی شاخص های ایجاد شده توسط یک کاربر است.

PRIVATSYN : تمامی مترادف های (Synonyms) ایجاد شده توسط یک کاربر را در خود دارد.

TAB: معرف تمامی جداول ایجاد شده توسط یک کاربر است.

VIEWS: نشان دهنده تمامی نمایه های ایجاد شده توسط یک کاربر است.

فصل هشتم : زبان کار با داده ها (Data Manipulation Language)

درج سطرهای جدید در یک جدول

برای افزودن سطرهای جدید به یک جدول باید از دستور INSERT استفاده نمایید شکل کلی این دستور بصورت زیر است :

```
INSERT INTO tablename[(column1, column2,...)]
```

```
Values (value1 , value2 ,...)
```

میتوان دستور فوق را بدون ذکر نام ستونها نیز نوشت ، مشروط به آنکه مقادیر مورد درج ، متناظر با نحوه تعریف ستونهای جدولی

باشد (به ترتیبی که توسط دستور desc نشان داده می شود) ولی بهتراست که همیشه اسامی ستونها را مشخص نمایید.

```
INSERT INTO DEPT ( DEPTNO , DNAME, LOC)
```

```
VALUES(50 , 'MARKETING', 'TEHRAN') ;
```

برای درج یک دپارتمان جدید ، بدون تعیین نام آن دپارتمان باید دستور زیر را وارد نمایید :

```
INSERT INTO DEPT( DEPTNO ,LOC)
```

```
VALUES, (50 , 'TEHRAN') ;
```

دستور فوق را بصورت زیر نیز میتوان نوشت :

```
INSERT INTO DEPT ( DEPTNO , DNAME, LOC)
```

```
VALUES (50 , NULL , 'TEHRAN') ;
```

مقادیر کارکتری و تاریخ باید بین دو کوتیشن باشند.

عمل درج رامیتوان با استفاده از متغیرهای جایگزین ، از طریق ورود اطلاعات توسط کاربر انجام داد :

```
INSERT INTO DEPT ( DEPTNO , DNAME, LOC)
```

```
VALUES (&D_NUMBER, &D_NAME, &LOCATION)
```

با هربار اجرای فرمان فوق مقادیر ورودی ، از کاربر درخواست می گردد.

برای درج مقدار تاریخ ، معمولا از فرمت DD-MON-YY استفاده می شود در این فرمت ، بطورپیش فرض قرن بیستم

موردنظر است (19nn) بخشی از مقدار تاریخ حاوی اطلاعاتی درمورد زمان می باشد برای نمایش تاریخ در قرن دیگر ونیز مشخص

نمودن زمان باید از تابع TO_DATE استفاده نمایید.

```
INSERT INTO EMP (EMPNO,ENAME,JOB,MGR,HIREDATE,SAL,COMM,DEPTNO)
```

```
VALUES (7658,'MASON','ANALYST',7566,
```

```
TO_DATE ('24/06/2084 9:30','DD/MM/YYYY HH:MI'),3000,NULL,20);
```

با استفاده از دستور INSERT می توان سطرهای یک جدول را با استفاده از جدول دیگر کپی نمود :

```
INSERT INTO table[(column, column,...)]
```

```
SELECT select-list
```

```
From table(s);
```

بعنوان مثال برای کپی تمامی اطلاعات دپارتمان 10 بداخل جدول D10HISTORY باید دستور زیر را وارد نمایید :

```
INSERT INTO DI0HISTORY (EMPNO,ENAME, SAL , JOB , HIREDATE)
SELECT EMPNO,ENAME, SAL , JOB , HIREDAT FROM EMP
WHERE DEPTNO=10;
```

در اینجا همانگونه که ملاحظه میکنید از کلمه VALUES استفاده نشده است.

اصلاح سطرهای یک جدول

برای تغییر مقادیر سطرهای یک جدول باید از دستور UPDATE استفاده نمایید شکل کلی این دستور ، بصورت زیر است :

```
UPDATE table [alias]
SET column [, column...]=(expression, subquery)
[ WHERE condition] ;
```

بعنوان مثال برای تغییر سطر مربوط به scott ، باید دستور زیر را وارد نمایید.

```
UPDATE EMP
SET JOB = 'SALESMAN' , HIREDATE= SYSDATE, SAL = SAL*1.1
WHERE ENAME = 'SCOTT' ;
```

اگر عبارت WHERE حذف شود تمامی سطرهای جدول EMP اصلاح خواهند شد در این دستور میتوان از پرس و جویهای فرعی (subquery) و پرس و جو های فرعی همبسته (correlated subquery) نیز استفاده نمود.

فرض کنید که جدولی از ترکیب جدید حق ماموریت بانام COMMISSION برای تعدادی از کارمندان داشته باشید و بخواهید از آن جدول ، برای اصلاح سطرهای خاصی از جدول EMP استفاده نمایید.

COMMISSION

EMPNO	COMM
۷۴۹۹	۱۱۰۰
۷۶۵۴	۵۰۰
۷۸۴۴	۲۵۰۰
۷۸۴۴	۲۰۰۰
۷۸۴۴	۱۵۰۰

مقادیر موجود در جدول COMMISSION ، با استفاده از یک پرس و جوی فرعی همبسته و یک پرس و جوی فرعی تودرتو می تواند به جدول EMP اعمال گردد :

```
UPDATE EMP
SET COMM= ( SELECT C.COMM FROM COMMISSION C
            WHERE C.EMPNO= EMP.EMPNO)
WHERE EMPNO IN ( SELECT EMPNO FROM COMMISSION) ;
```

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

همانگونه که ملاحظه می کنید جدول COMMISSION شامل بیش از یک سطر ، به ازای یک کارمند خاص است اگر بخواهید مقادیر ستون COMM در جدول EMP را با مجموع حق ماموریت ها به ازای هر کارمند در جدول COMMISSION جایگزین نمایید. باید از دستور زیر استفاده نمایید :

```
UPDATE EMP
SET COMM= ( SELECT SUM(C.COMM) FROM COMMISSION C
            WHERE C.EMPNO= EMP.EMPNO)
WHERE EMPNO IN ( SELECT EMPNO FROM COMMISSION);
```

در این حالت جدول EMP شامل مقادیر تغییر یافته حق ماموریت خواهد بود.

EMP

EMPNO	COMM
۷۴۹۹	۱۱۰۰
۷۶۵۴	۶۰۰
۷۸۴۴	۳۵۰۰

احتمال دیگر آن است که بخواهید مقادیر حق ماموریت در جدول COMMISSION را به مقادیر متناسب موجود در جدول EMP بیافزایید. برای اینکار باید دستور زیر را وارد نمایید :

```
UPDATE EMP
SET COMM= (SELECT SUM(COMM)+ EMP.COMM
FROM COMMISSION C
WHERE C.EMPNO= EMP.EMPNO
WHERE EMPNO IN(SELECT EMPNO FROM COMMISSION);
3 records updated
```

EMP

EMPNO	COMM
7844	3500
7499	1400
7654	2000

حذف سطرهای یک جدول

برای حذف سطرهای یک جدول باید از دستور DELETE استفاده نمایید شکل کلی این دستور بصورت زیر است :

```
DELETE FROM table
[WHERE condition];
```

بعنوان مثال برای حذف تمامی اطلاعات مربوط به دپارتمان 10 از جدول EMP باید دستور زیر را وارد نمایید :

```
DELETE FROM EMP
WHERE DEPTNO =10;
```

پردازش تراکنشی (Transaction processing) :

یک تراکنش عملی است بر روی بانک اطلاعاتی که متشکل از مجموعه ای از تغییرات بوجود آمده بر روی یک یا چند جدول است
دو نوع تراکنش وجود دارد :

(۱) تراکنشهای DML که می تواند شامل تمامی دستورات DML باشد و اوراکل با همه آنها بصورت یک واحد مستقل برخورد می کند.

(۲) تراکنشهای DDL که فقط می توانند شامل یک دستور DDL باشند در هر تراکنش کاری بصورت نیمه ، رهانی شود به ازای هر تراکنش یا همه فعالیتها بطور کامل بر روی بانک اطلاعاتی ثبت شده و یا تمامی آن ها نادیده گرفته می شوند.
یک تراکنش DML با اجرای اولین فرمان DML آغاز شده و زمانی پایان می یابد که یکی از وقایع زیر رخ دهد.

- دستور COMMIT و یا ROLLBACK اجرا گردد.
- یک فرمان DDL صادر شود.
- عمل خروج از سیستم اوراکل (Log off) انجام گیرد .
- اشکالی در کامپیوتر بروز نماید.

یک دستور DDL بطور اتوماتیک ثبت نهایی (commit) شده و لذا بطور ضمنی موجب خاتمه یک تراکنش میگردد.

تغییرات ایجاد شده جهت دائمی شدن باید ثبت نهایی (commit) گردند . فرمان COMMIT این تغییرات را بصورت دائمی بر روی بانک اطلاعاتی ، ثبت کرده و فرمان ROLLBACK نیز باعث نادیده گرفته شدن تمامی تغییرات ، بعد از آخرین دستور COMMIT میگردد. در حقیقت ، تغییرات ایجاد شده بین دو فرمان commit یک تراکنش را بوجود می آورند . زمانیکه خطایی جدی مثل بروز نقص در سیستم کامپیوتر ، روی می دهد آخرین تراکنش موجود نادیده گرفته شده و عمل rollback بطور خودکار انجام می شود باین کار جامعیت بانک اطلاعاتی بخوبی حفظ می گردد. خطاهایی نظیر ذکر نادرست نام یک ستون و یا اجرای یک دستور توسط کاربری که اجازه مربوطه را ندارد و نظایر آن موجب عمل rollback نمی گردند. زیرا اینگونه خطاها ، پیش از اجرای دستور بررسی شده و در صورت بروز اشکال ، اساسا اجرایی گردند. درست بلافاصله بعد از انجام یک commit یا rollback با اجرای نخستین دستور DML یا DDL ، تراکنش جدیدی آغاز می شود.

دستورات COMMIT یا ROLLBACK راهم می توان بصورت دستی وارد نمود و هم می توان با فعال کردن گزینه AUTOCOMMIT از فرمان SET باعث اجرای اتوماتیک آنها ، بعد از انجام هر فرمان درج ، اصلاح و یا حذف گردید.

SET AUTO[COMMIT] ON
SET AUTO[COMMIT] OFF

کاربران یک بانک اطلاعاتی دو نوع دسترسی به آن بانک اطلاعاتی دارند :

- عملیات خواندن ، نظیر فرمان SELECT
- عملیات نوشتن ، نظیر درج ، اصلاح و حذف

کسانی که داده های موجود بر روی یک بانک اطلاعاتی را می خوانند و یا بروی آن می نویسند باید بلافاصله مشاهده صحیح داده ها ، دارای سازگاری باشند خوانندگان نباید داده ای را که در حال تغییر است مشاهده نمایند. نویسندگان نیز نیاز دارند که تغییرات بر روی بانک اطلاعاتی به روشی سازگار اعمال گردد بگونه ای که تغییرات اعمال شده توسط یک کاربر ، با انجام چنین عملی

توسط کاربرد دیگر تلاقی نداشته باشد. این امر بانگهداشتن یک کپی از بانک اطلاعاتی در فایل (Before Image)، پیاده سازی میگردد. وقتی که عمل درج، اصلاح و یا حذف، صورت می گیرد اوراکل بلافاصله یک کپی از داده ها را به رابیش از تغییر در فایل BI قرار می دهد در این حالت تمامی کاربران بجز کاربری که در حال تغییر داده هاست داده ها را بصورت تغییر نیافته مشاهده می کنند و در واقع تصویری از داده ها را که در فایل BI قرار دارد، می بینند اما فقط کاربری که در حال تغییر داده هاست، حتی پیش از آنکه عمل commit صورت پذیرد. داده ها را بصورت تغییر یافته مشاهده می کند با commit شدن یک فرمان DML تغییرات موجود، بروی بانک اطلاعاتی اعمال شده و از این به بعد، دیگر کاربران نیز شاهد داده های تغییر یافته خواهند بود در چنین حالتی، فضای اشغال شده توسط فایل BI جهت استفاده مجدد، آزاد خواهد شد.

اگر عمل تراکنش، rollback شود، تغییرات نادیده گرفته خواهد شد در چنین حالتی :

- داده های موجود در فایل BI بروی بانک اطلاعاتی کپی خواهند شد.
- تمامی کاربران بانک اطلاعاتی را بگونه ای که پیش از شروع تراکنش بوده، مشاهده خواهند کرد.

همزمانی (concurrency) و Locking

اوراکل، امکان دستیابی همزمان چندین کاربر را جهت خواندن داده های یکسان فراهم می آورد زیرا عمل خواندن، داده ها را تغییر نمی دهند اما در یک زمان، فقط یک نفر می تواند بروی یک جدول بنویسد. عمل lock مکانیزمی است که برای کنترل دستیابی همزمان به داده ها، در یک سیستم چند کاربره مورد استفاده قرار می گیرد چنین مکانیزمی مانع از اصلاح همزمان داده ها توسط بیش از یک کاربر خواهد شد.

انواع Lock

دراوراکل دو نوع lock وجود دارد :

1) EXCLUSIVE MODE :

- در یک زمان فقط یک کاربر می تواند داده های یک جدول را اصلاح کند.
- مانع از ایجاد LOCK بروی جدول، توسط دیگر کاربران می گردد.
- در یک زمان فقط یک کاربر می تواند این نوع LOCK را اعمال نماید.

2) SHARE UPDATE MODE :

- با این نوع lock بروی یک جدول، کاربر میتواند یک سطر و یا مجموعه ای از سطرها را برای اصلاحات بعدی در اختیار بگیرد.
 - امکان اعمال این lock را بر روی همان جدول، به دیگر کاربران نیز میدهد.
 - مانع از اعمال lock از نوع EXCLUSIVE بر روی همان جدول می گردد.
- بطور پیش فرض، عملیات درج، اصلاح و حذف رکورد، موجب اعمال Lock از نوع EXCLUSIVE بروی کل جدول میگردند دیگر کاربران فقط می توانند عملیات پرس و جو را بر روی این جدول اجرا کرده و نمی تواند جدول مربوطه را اصلاح کرده و یا آن را lock نمایند.

بطور پیش فرض مکانیزم lock بهنگام اصلاح محتویات جداول بانک اطلاعاتی بصورت اتوماتیک توسط اوراکل انجام می شود اما می توان با استفاده از دستور LOCK TABLE آن را بصورت دستی نیز اعمال نمود :

LOCK TABLE table_name IN mode;

LOCK TABLE emp IN exclusive mode;

اعمال lock از نوع EXCLUSIVE ، در حالیکه موجب سازگاری داده ها می گردد ولی باعث ایجاد محدودیت در استفاده همزمان از جداول می گردد. در یک محیط چند کاربره باید از نوعی lock استفاده شود که در آن هریک از کاربران مختلف بتوانند بطور مستقل یک یا چند سطر از یک جدول مشترک را اصلاح نمایند که به آن SHARE MODE گفته می شود. برای اعمال این lock بصورت دستی باید دستوراتی مشابه زیر را وارد نمایید :

LOCK TABLE dept IN share mode;
LOCK TABLE emp, dept IN share mode

این فرمان ، مانع از اعمال lock از نوع EXCLUSIVE بر روی کل جدول می گردد . چندین کاربر می تواند بطور همزمان lock از نوع SHARE را بر روی یک جدول اعمال کرده و سطرهای مورد نیاز خود را با استفاده از دستور select for update جهت اصلاح در اختیار بگیرند. به این عمل Row Level Reservation می گویند.

SELECT ENAME, JOB , HIREDATE , SAL

FROM EMP

WHERE ENAME = 'SCOTT'

FOR UPDATE OF

JOB , HIREDATE , SAL

بازدستور فوق ، سطرهای مربوطه در اختیار کاربر قرار گرفته تا برای اصلاحات بعدی نظیر اجرای دستور زیر مورد استفاده قرار گیرند :

UPDATE EMP

SET JOB = 'SALESMAN' , HIREDATE = SYSDATE, SAL = 1.1 * SAL

WHERE ENAME = 'SCOTT'

وقتی فرمان update صادر می شود جدول lock شده ، و کاربران دیگر ، تا زمان ثبت نهایی تغییرات توسط این کاربر نمی تواند تغییراتی را بر روی جدول اعمال کنند در چنین حالتی اگر درخواست یک کاربر مبنی بر اعمال lock بر روی یک جدول یا سطر ، بجهت اعمال توسط کاربر دیگر ، عملی نگردد ، سیستم مدیریت بانک اطلاعاتی ، بطور معمول ، کاربر مربوطه را در حالت انتظار نگه میدارد تا lock اعمال شده با اجرای فرمان commit و یا rollback آزاد گردد ، میتوان با استفاده از گزینه NOWAIT از به انتظار نشستن کاربر ، اجتناب نمود و موجب عدم اجرای درخواست مربوطه گردید.

LOCK TABLE EMP IN SHARE UPDATE MODE NOWAIT;

سطرهای یک جدول را می توان با استفاده از دستور SELECT...FOR UPDATE جهت اصلاح ، رزرو نمود. در این حالت ، کاربران دیگر نمیتوانند این سطرهای رزرو شده را اصلاح کنند ولی می توانند اقدام به اصلاح سطرهای رزرو نشده ، نمایند. دستور SELECT ...FOR UPDATE یک lock از نوع SHARE UPDATE بر روی جدول قرارداده و مانع از اعمال lock از نوع EXCLUSIVE توسط دیگر کاربران می گردد در چنین وضعیتی اگر کاربری از دستور SELECT...FOR UPDATE استفاده نکند قادر به اجرای عملیات درج ، اصلاح و یا حذف سطرهای جدول مربوطه نخواهد بود.

استفاده از ROWID

بدیهی است که پس از اجرای یکسری از دستورات DML ، عمل commit ، باید هر چه سریعتر انجام شود . استفاده از ROWID (متغیر داخلی اوراکل ، برای تعیین موقعیت سطرها در جدول) باعث تسریع در عمل commit خواهد شد.

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

جهت حداقل رسانیدن اثرات اصلاح سطرها برروی دیگر کاربرانی که از یک جدول مشترک استفاده می کنند باید قواعد زیر را مدنظر قرار دهید :

- از دستورات `SELECT...FOR UPDATE` و یا `LOCK TABLE table IN SHARE UPDATE MODE`

برای رزرو کردن آندسته از سطری که می خواهید اصلاح کنید استفاده نمایید.

- از آنجائیکه دسترسی دیگر کاربران به سطرهای دیگر جدول ، تاثیری بر عملیات مورد نظر شما ندارد ، لذا می توانید در زمان مناسب به اصلاح داده های lock شده اقدام نمایید.

- دستورات اصلاح و `SELECT ...FOR UPDATE` را با استفاده از `ROWID` بنویسید.

- عملیات اصلاح جدول را با استفاده از دستور `commit` یا `rollback` کامل نمایید.

فصل نهم : - کاربران اوراکلی ومسئله امنیت داده ها

نحوه ایجاد کاربران اوراکلی

کاربر DBA می تواند با استفاده از دستور GRANT کاربر جدیدی را ایجاد کرده و یا کلمه رمز یک کاربر را تغییر دهد.

CREATE USER user_name IDENTIFIED BY password ;

GRANT option TO user IDENTIFIED BY password ;

گزینه option میتواند یکی از موارد زیر باشد.

- CONNECT : قابلیت ورود (LOG ON) به اوراکل

- RESOURCE : قابلیت ایجاد جداول

- DBA : قابلیت ایجاد کاربران دیگر و نادیده گرفتن مسئله محافظت در برابر دسترسی داده ها

توجه داشته باشید که اولویتهای DBA حتی الامکان باید محدود گردد.

مثالی از ایجاد یک کاربر اوراکلی ، در دستور زیر آمده است :

GRANT CONNECT , RESOURCE TO C030G1 IDENTIFIED BY G1;

همه کاربران اوراکلی باید دارای کلمه رمز باشند.

اگر کاربر SCOTT بخواهد کلمه رمز خود را به LION تغییر دهد باید دستور زیر را وارد کند.

GRANT CONNECT TO SCOTT IDENTIFIED BY LION;

هر کاربر مالک جداول (table) ، نمایه ها (views) و یا مترادف هایی (synonyms) است که خود ، ایجاد می کند و می تواند

آبجکتهای خود را برای کاربران دیگر نیز به اشتراک بگذارد و یا منحصر به خود و راهبر بانک اطلاعاتی نماید برای دادن حق دسترسی

به آبجکتهای بانک اطلاعاتی خود به دیگر کاربران باید از دستور GRANT استفاده نماید.

Grant privileges on object to user;

در جدول زیر ، اولویتهای موجود جهت دسترسی به جداول و یا نمایه ها نشان داده شده است.

اولویت یا حق دسترسی	آبجکت
SELECT	داده های موجود در یک جدول یا نمایه
INSERT	سطرهای موجود در یک جدول
UPDATE	مقادیر موجود در یک جدول یا نمایه
DELETE	سطرهای یک جدول یا نمایه
ALTER	تعریف ستون های یک جدول
INDEX	ایندکس های موجود بر روی یک جدول
ALL	تمام موارد فوق

توجه داشته باشید که گزینه های ALTER و INDEX برای نمایه ها قابل استفاده نیستند.

آزمایشگاه پایگاه داده ها ————— دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند

ساده ترین حالت GRANT ، دادن یک اولویت به یک کاربر است به عنوان مثال اگر بخواهیم اولویت یا مجوز SELECT به جدول DEPT را به کاربر ADAMS بدهیم ، باید دستور زیر را وارد نماییم.

GRANT SELECT ON DEPT TO ADAMS;

Grant succeeded

پیغامی که ظاهر میشود حاکی از آن است که عمل مربوطه با موفقیت انجام شده است.

برای دادن چندین اولویت بایک دستور باید آنها را با کاما از هم جدا کنید بطور مشابه برای دادن اولویت به چندین کاربر باید اسامی را با کاما از هم جدا نمود.

بعنوان مثال برای دادن اولویت INSERT و UPDATE بر روی جدول DEPT ، به هر دو کاربر ADAMS و JONES باید دستور زیر را وارد نمایید.

GRANT INSERT , UPDATE ON DEPT TO ADAMS , JONES;

برای دادن تمامی اولویتها به کاربر ADAMS باید دستور زیر را اجرا کنید.

GRANT ALL ON DEPT TO ADAMS;

اگر با دستور GRANT ، به کاربری ، اولویتهای مشخصی داده شود کاربر مربوطه بطور معمول اجازه دادن همان اولویتهای را به دیگران ندارد مگر آنکه در دستور GRANT ، گزینه WITH GRANT OPTION استفاده شود.

بعنوان مثال برای دادن مجوز SELECT بر روی جدول EMP به کاربر ADAMS یا حق دادن مجوز به دیگران ، باید دستور زیر را وارد نمایید :

GRANT SELECT ON EMP TO ADAMS WITH GRANT OPTION;

برای دادن اولویت به همه کاربران می توان از عبارت PUBLIC استفاده نمود.

GRANT SELECT ON EMP TO PUBLIC ;

اگر بخواهید عملی را که مجاز به انجام آن نیستید بر روی جدولی اعمال کنید با خطای ارواکل مواجه خواهید شد بعنوان نمونه خطای table or view does not exist می تواند حاصل یکی از دو عامل زیر باشد.

- نام جدولی را که وجود ندارد بکار برده اید.
 - اقدام به اجرای عملی بر روی یک جدول و یا نمایه کرده اید که اجازه آن را نداشته اید.
- برای بازپس گرفتن اولویتهای موجود برای یک کاربر باید از فرمان REVOKE استفاده نمایید :

REVOKE privileges on table/view FROM users;

در چنین حالتی تمامی اولویتهای از این کاربر و نیز همه کاربرانی که توسط وی دارای اولویت های لازم شده اند از بین می رود.

برای بازپس گرفتن همه اولویتهای موجود بر روی جدول DEPT از کاربر ADAMS باید دستور زیر را وارد نمایید.

REVOKE ALL ON DEPT FROM ADAMS;

اولویت های PUBLIC نیز توسط دستور REVOKE قابل بازپس گیری است.

REVOKE SELECT ON EMP FROM PUBLIC;

نحوه ایجاد مترادف (SYNONYM) برای یک جدول

برای ارجاع به جدولی، که مالک آن کاربر دیگری است باید حتماً از پیشوند نام کاربر و علامت نقطه به همراه نام جدول استفاده نمود بعنوان مثال برای ارجاع به جدول EMP که مالک آن SCOTT است باید از دستور زیر استفاده نمایید :

```
SELECT * FROM SCOTT.EMP;
```

برای فراهم کردن امکان ارجاع به جدول EMP بدون نیاز به پیشوند SCOTT میتوان از مترادفها استفاده کرد .

حال میتوان بسادگی از دستور زیر استفاده نمود :

```
SELECT *  
FROM EMP ;
```

فقط راهبرسیستم (DBA) میتواند مترادف های PUBLIC ایجاد نماید.

```
CREATE PUBLIC SYNONYM synonym_name FOR [owner.]object_name ;
```

بازدستور زیر میتوان یک مترادف را حذف نمود.

```
DROP [PUBLIC] SYNONYM synonym_name ;
```